

Pirmdiena, 2017. gada 21. augusts

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Pļaujas laiks.

4. lpp.

Policija meklē aculieciniekus.

3. lpp.

Apartamenti Kuldīgā.

7. lpp.

Zonenbergi kopj dzimto zemi. 6. lpp.

Zemessardzei jauns komandieris

Jaunais Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljona komandieris Arturs Barons svinīgā ceremonijā saņem karogu no Zemessardzes komandiera, brigādes ģenerāļa Aināra Ozoliņa. Pirmais no labās – iepriekšējais bataljona komandieris Andris Rieksts.

Vakar svinīgā ceremonijā par Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljona komandieri tika iecelts pulkvežleitnants Arturs Barons, pārņemot pienākumus no pulkvežleitnanta Andra Rieksta.

Militārajā dienestā esot kopš 1995. gada, A.Barons vairākkārt saņēmis dažādu pakāpju apbalvojumus par nopelniem un šo paaugstinājumu vērtē kā izaicinājumu. „Uzņemties bataljona komandiera pienākumus ir liela atbildība un uzdrīkstēšanās. Ir jābūt attiecīgajām īpašībām, lai var vadīt komandu.

Esmu priecīgs, ka saņēmu uzdevumu strādāt šeit. Dzimis esmu Saldū, Ventas tuvums manī arī Kuldīgā rada izjūtas kā mājās,” saka A.Barons.

Pēc Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas absolvēšanas viņš dienējis Zemessardzes štābā, ieņēmis tā personālsastāva pārvaldes plānošanas daļas priekšnieka amatu, bijis Nacionālo Bruņoto spēku apvienotā štāba personāla departamenta dienesta gaitas pārvaldes virsnieku karjeras plānošanas daļas priekšnieks, bet kopš 2014. gada – pārval-

des priekšnieks. Līdzšinējais komandieris A.Rieksts amata pienākumus veica aptuveni septiņus gadus, līdz šajā vasarā tika paaugstināts Zemessardzes 4. brigādes komandiera amatā. Šobrīd viņa pakļautībā ir četri kājnieku un Kuldīgā esošais nodrošinājuma bataljons. „Pagaidām vēl strādāju Liepājā, bet doma ir brigādes štābu pārcelt uz Kuldīgu. Tā kā no aprītes nepazūdu, darbs iesāktajā turpināsies,” saka A.Rieksts.

Jolanta Hercenberga
Modra Rubeņa foto

ĪSIZINĀS

Atnāk pieci

Uz Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra (BJC) tikšanās Vārmē bija atnākuši pieci jaunieši un arī viena mamma. Vārmē jau vairākus gadus darbojas Jaunatnes iniciatīvu centrs, ko vada Dace Suhareva, viņa arī turpinās koordinēt šo darbu, bet viņai par brīvprātīgo palīdzi apstiprināta Linda Belkeviča. Meitene mācās Kuldīgā Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā. Viņa vienaudžiem nodos informāciju par BJC un Jauniešu mājas aktivitātēm.

Salidojums dejotājiem

26. augustā Alsungā deju kolektīvs *Kalmes* pirmo reizi rīko senioru dejotāju salidojumu. Tajā dalību pieteikušas 16 deju kopas no visas Latvijas. No 12.00 līdz 15.00 būs dejotāju kopmēģinājums, 16.30 dalībnieki gājiens no Alsungas pils dosies un Ziedulejas estrādī, lai uzstātos koncertā *Ziedulejas ritmos*.

Var pieteikties avīzei

Cilvēkiem ar invaliditāti tiek veidota SUSTENTO avīze. Katrā numurā ir atšķirīga tēma, piemēram, transporta pieejamība, asistentu pakalpojumi u.c. Avīzi var iegādāties kādā no SUSTENTO dalīborganizācijām, birojā Antonijas ielā 24 – 20, Rīgā, kā arī zvanot pa tālr. 67590437 vai rakstot e-pastā: sustento@sustento.lv, lai vienotos par saņemšanu. Avīze elektroniski pieejama mājaslapā www.sustento.lv.

Trešdien, 23. augustā:

- Pielikums *Novadi domā*.
- Atceroties *Baltijas ceļu*.
- Toms Grēviņš *dod pieci*.
- *Dullā maijvabole* izlidojusi.

REDZĒJUMS

Drosmīgie darbi

Daina Tafelberga,
tāl. 63350570,
daina.tafelberga
@kurzemnieks.lv

Atgriezies no svētkoļojuma uz Aglonu, Annas kundze intervijā ieminējās, ka arī valstsvīriem vajadzētu uz šiem ne tikai katoļiem svarīgajiem svētkiem kādreiz aizstaigāt kājām. Pārdomu un atbrīvošanās labad. Patiesi, tad viņi nolaistos no saviem augstumiem. Tad vieglāk būtu uztvert katoļu baznīcas galvas Zbigņeva Stankeviča uzrunu un norādi, ka tādi grēki, kā varas un naudas kāre, ved ir pašus, ir tautu postā. Gan jāteic, ka Valsts prezidents Raimonds Vējonis

„Vējoņa kungs ar kundzi pieticīgi brauca pa zemi, turklāt viena eskorta pavadīts, un vēlāk kājām nogāja Tautas Krusta ceļu.”

šogad Aglonā nenolaidās no augstumiem vārda burtiskā nozīmē. Pievakarē klusītiņām atbrauca ar auto, nevis atlidoja ar helikopteru, kā iepriekš, savu priekšteču mācīts. Lai gan šoreiz daudzo ceļa remontu dēļ varbūt tiešām vajadzēja atļauties lidojumu pa gaisu. Bet Vējoņa kungs ar kundzi pieticīgi brauca pa zemi, turklāt viena eskorta pavadīts, un vēlāk kājām nogāja Tautas Krusta ceļu. Ne tā kā citi valdības pārstāvji, kas, vairāku kaucošu eskortauto apsargāti, ieradās vien uz noslēguma dievkalpojumu

baudīt spožās saules gaismu un daudzu tūkstošu tautas skatus uz pjevestāla pie pāvesta altāra.

Tikmēr dzīve uz zemes turpinājās, valsts iestāžu darbinieki cītīgi rušinājās katrs savā lauciņā, lai nedēļas nogalē varētu ziņot par labajiem darbiem. Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvalde parādīja (vēl gan nepierādīja), ka likumnepaklausīgo uzņēmēju shēmas tomēr nav tik dzelzainas, lai netiktu jāprāšiem klāt. Esot atklāta un apturēta organizētas personu grupas darbība, kas nodarbojās ar ekskluzīvu automašīnu un sadzīves tehnikas tirdzniecību, izvairoties no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nomaksas. Tālāk – tiesas darbi, un tad jau redzēsīm, vai tā valsts budžetam nodarītā 2,8 miljonu eiro skāde kādreiz tiks atlīdzināta.

Savukārt Pārtikas un veterinārais dienests beidzot sadūšojās un paziņoja to, ko daudzi jau gandrīz gadu bija zinājuši. *Tukuma straume* ražotajā barībā *Dogo* ar māļputnu gaļu ir ļaunā viela karbomīds, kas bīstami kaitē suņu un kaķu veselībai. Šī gan nav īsti laba ziņa, jo cietuši mūsu mīļi un cietīs arī valsts budžets pašmāju uzņēmuma sliktās slavas dēļ.

Vēl viens drosmīgais darbs – Zemkopības ministrija beidzot valdībai nodevusi ilgi dziedēto, audzēto un raudzēto informatīvo ziņojumu, rosinot Latvijas dārzkopju produkcijai samazināt PVN likmi. Ierosinātajā domā, ka tādejādi varētu mazināties ēnu ekonomika, bet kārie valsts budžeta pārzinātāji uztraucas – mazināsies ieņēmumi no godīgajiem maksātājiem.

MANUPRĀT

Nepavairosim muļķības un melus!

Es tiešām reizēm brīnos par ļoti izglītotu, inteligentu cilvēku rīcību sociālajos tīklos, visbiežāk tik populārajā feisbukā. Pazudis piecgadīgs zēns! Mana paziņa ar šo ziņu dalījiesies, taču nav paskatījusies, kā tā ir divus gadus veca, turklāt komentāros drīz vien pēc publikācijas pierakstīts, ka laimīgi atradies. Dāsni notiek dalīšanās ar dažādu mistisku portālu padomiem, kas drīzāk būtu liekami sadaļā *Gribi – tici, gribi – ne*, jo loģiskam prātam šķiet nepieņemami. Un viltus ziņas, ko meistarīgi producē vesela armija sociālos tīklos darbojošies Krievijas aģenti, mums nez kāpēc šķiet patiesas. Par to nesen 3x3 Salacgrīvas saietā aizdomāties lūdza bijušais Latvijas armijas virspavēlnieks Raimonds Graube, sakot, ka mūsu zemi, Latviju, visvairāk šobrīd apdraud hibrīdkarš, kura smalkos un daudzveidīgos paņēmienus ne visi protam atšifrēt. Tikai ar veselo saprātu, ar izglītību un ar mieru varam stāvēt pretī klajai un maskētai propagandai. Tāpēc labi, manuprāt, ir Kultūras ministrijas izstrādātie pamatkritēriji, pēc kā ieteicams vērtēt jaunuma patiesumu. Vai medijs ir uzticams, kāds ir publikācijas datums, kādi ir informācijas avoti, vai ir fakti, vai ilustrācija atbilst tekstam, vai ir viedokļu balanss u.c.

Daiga Bitiniece, tālr. 63350567;
daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Ja jūs avizē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsīm priecīgi, ja mums darīsiet to zināmu pa tālruni 63350567.

TRIS VIEDOKĻI

Šonedēļ valdība sāks darbu pie 2018. gada budžeta, tostarp tiks vērtēts Zemkopības ministrijas sagatavotais informatīvais ziņojums, kurā rosināts Latvijas augļiem, ogām un dārzeņiem pievienotās vērtības nodokļa (PVN) likmi samazināt no 21% līdz 5%.

Vai mūsu āboli, tomāti, kāposti, gurķi, pākšaugi, kartupeļi u.c. būs lētāki?

TIRGUS JAU SADALĪTS

Māris Klūģis, Alsungas zemnieku saimniecības *Klūģi* saimnieks:

– Pievienotās vērtības likmes samazināšana mūs nekādi neietekmēs, jo visu produkciju pārdojam tepat tirgū. Tas vairāk domāts tiem, kas nodod uzpircējiem vai vairumtirdzniecībā. Nedomāju, ka līdz ar to vairāk Latvijas gurķu vai tomātu un par zemāku cenu parādīsies lielveikalos tīklā. Ir jau izveidojusies noteikta sistēma. Ir cilvēki, kas iet iepirkties lielveikalā, un tādi, kas lauksaimniecības produkciju pērk tikai tirgū, lai arī cenas dažkārt mēdz būt augstākas, bet pirktspēja nebūt nav lielāka kļuvusi. Raža šogad ir divreiz mazāka un kādas divas nedēļas vēlāka nekā pērn, bet cena paaugstinājusies tikai nedaudz. Dārzeņu audzētājiem bija ļoti nelabvēlīgi laika apstākļi, arī siltumnīcās, kur tos var regulēt, gurķi un tomāti negribēja augt. Vēl cenu ietekmē arī tas, ka mums kļūst arvien mazāk audzētāju, līdz ar to mazāks piedāvājums. Visiem labi, kad raža liela un līdz ar to cena zemāka.

VARĒS KONKURĒT

Līgita Rezgale, Latvijas Augļkopju asociācijas konsultante Kurzemē:

– Arī asociācija piedalījās šī likumprojekta izstrādē, par pievienotās vērtības nodokļa likmes

samazināšanu cīnījāmies jau ilgu laiku. Ja Zemkopības ministrijas iesniegtais ierosinājums tiks pieņemts, ir cerības augkopības nozarē panākt lielāku efektu, lai novērstu uzņēmēju darbošanos nelegālajā ekonomikā. Bet legālajā tirgū mūsu ražotājiem stiprināsies konkurētspēja. Tas ir izpētīts un pierādīts. Domāju, ka augļi, ogas un dārzeņi būs lētāki, kaut vai konkurētspējas dēļ. Šobrīd valsts audzētājiem atņem 21% no produkcijas, kuras pašizmaksa jau tā lielāka nekā citās valstīs, kur nodoklis mazāks. Būtībā no ieņēmumiem nekas pāri nepaliek. Ja valsts savu daļu samazinās, kā ierosināts, un arī tirgotājs neuzliks lielu uzcenojumu, mūsu produkciju varēsīm pirkt par tādu pašu cenu kā importēto. Iepriekš bija diezgan pamatotas cerības, ka valdība likumprojektu pieņems, bet pēc pēdējiem nodokļu grozījumiem, cerības vājākas. Ja valstij atkal pietrūks naudas, šo ierosinājumu labākajā gadījumā noliks malā.

MAZAJIEM NEMAINĪSIES

Alvis Elksnis, Kuldīgas novada zemnieku saimniecības *Smilškalni* īpašnieks:

– Ierosinājums attiecas uz uzņēmējiem, kuri reģistrējušies pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, un kuru apgrozījums gadā pārsniedz 50 tūkstošus eiro.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai zināt, kas ir kolhozi, un ar ko jums tie saistās?

Silvija Apriķe, pensionāre: – Talsu rajonā kolhozā *Virbi* divus gadus strādāju par slaucēju. Man tas darbs dikti patika, un uzskatu, ka ir slikti, ka tagad vairs nav kolhozu. Cilvēki strādāja, katram bija pienākums rūpēties, lai pie lopiem būtu tīrs. Un tie neslimoja ar dažādām slimībām kā tagad. Pie saimnieka strādāt ir citādāk, nekā bija kolhozā.

Igonis Goldmanis, pensionārs: – Īvandē bija kolhozs *Latvijas strēlnieks*, kurā strādāju par šoferi. Nu tā vidēji vērtēju tos laikus. Nebija ne pārāk labi, ne arī slikti. Esmu pabeidzis Rīgas Kultūras tehnikumu, tādēļ kolhozā organizēju arī kultūras dzīvi. Mums bija deju kolektīvs, ansamblis, teātra pulciņš.

Sinda Simanoviča, strādā pagaidu sabiedriskos darbus: – Daudz neko par kolhoziem nezinu. Skolas laikā divus gadus braucām uz vienu tādu aronijas lasīt, bet vairāk neko arī neatceros.

Ruta Vitāle, pensionāre: – Suvorova kolhozā Liepājas rajonā strādāju pie govīm un caļiem. Darbs bija smags. Dekrētā negāju, līdz pēdējam strādāju. Kad bērni bija mazi, arī strādāju, bet vienalga man tie laiki liekas daudz labāki nekā tagad. Lai arī tad alga nebija diez ko liela, bet dzīvot bija vieglāk.

Tagad pensija ir ļoti maza, nevar iztikot.

Ennija Feņina, būs studente: – Zinu no skolas vēstures grāmatām, ka tās bija vietas, kur cilvēki grupās gāja strādāt. Oma ir stāstījusi, ka tajos laikos cilvēkiem bija interesantāk dzīvot. Nekad netrūka naudas, un bija ko darīt gan jauniešiem, gan pieaugušajiem. Skolnieki rudenī braukuši uz kolhoziem strādāt.

Gunārs Škapars, pensionārs: – Esmu strādājis *Komunārā, Leņina ceļā*. Nopelnīt varēja labi, visu, ko vajadzēja, varēja katrs sev nopirkt un vēl iekrāt. Tagad tā nav.

Jolanta Hercenberga
Lāsma Reimanes foto

Mācās pakļaut eļļas krāsas

Pagājušās nedēļas nogalē Tautas tēlotājmākslas studija *Kuldīgas paletes* rīkoja plenēra *Gleznoprieks* otro daļu, kurā 10 studijas dalībnieki turpināja apgūt eļļas tehnikas nianses.

Pie mōlbērtiem
Kuldīgas
paletes plenēra
Gleznoprieks
dalībnieces
Daiga Rozevska
un Anna
Fokerota.

Pirmajā plenēra daļā, kas notika vasaras sākumā, *paletes* mērķis bija apgūt eļļas glezniecības pamatus un pakāpeniski pāriet no akrila krāsām uz eļļas, otrajā daļā tika gleznota klusā daba.

AKADĒMISKĀS GLEZNICĪBAS PAMATI

Plenēru vadīja Liepājas māksliniece Dzintra Budovska, kura jau vairākkārt strādājusi ar *Paletes* pašdarbniekiem. Viņa vada Liepājas Dizaina un mākslas vidusskolas ādas izstrādājumu dizaina programmu un ir pedagoģe Liepājas mākslas skolā. Viņa skaidroja, ka šīs reizes uzdevums ir dot interesentiem ieskatu akadēmiskās eļļas glezniecības pamatos, pastāstīt par krāsu izkārtojumu uz paletes, par paotējumu u.c. Mācību process tika apvienots ar

gatavošanos studijas iecerētajai izstādei *Meža veltes*, ko Kuldīgā atklās oktobrī. Tāpēc uz plenēru dalībnieki devās ar visdažādākajām ar mežu saistītām lietām: malkas pagalēm, koku zariem, groziem u.c. No šiem priekšmetiem tika izveidotas kompozīcijas klusajai dabai.

ĻOTI PATĪK

Studijas dalībniiece Inese Levāna saka: „Ar eļļu strādāt ļoti patīk. Tā ir daudz pakļāvīgāka nekā akrils.” Viņa atceras savu pirmo tikšanos ar eļļas krāsu: „Man bija kādi seši gadi, kad ar savu jauno kleitiņu uz tikko nokrāsotas sienas biju izveidojusi nospiedumu. Vecāki, protams, nenovērtēja manu *mākslu*, jo pagalam bija gan kleita, gan sienas krāsojums. Pēc tam visu mūžu ar eļļas krāsu

nebiju strādājusi. Tagad izbaudu materiālu, un pats darbiņš pasaka priekšā, kas jādara, kas jāpamazgā nost, kas jāuzklāj. Ja man šodien nepatīk vakardienas darbs, varu visu noņemt un likt pa jaunu.” Arī Daiga Rozevska piekrīt, ka ar eļļu ir ļoti ērti strādāt: „Man ļoti patīk. Nebija ienācis prātā, ka var vispirms veidot paotējumu, ar sēpiju uzgleznojot kompozīciju, un pēc tam likt krāsu virsū.” Annai Fokerotai, tāpat kā kolēģēm, šī ir pirmā pieredze gleznošanā ar eļļas krāsām: „Patīk, ka krāsa uzreiz nenožūst, ka ar terpentīnu var kaut ko notīrīt, dabūt gaismas un ēnas, kaut ko pamainīt. Arī man paotējums ir kaut kas jauns.”

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Pēdējā nauda sadalīta

Pirmajā jaunā sastāva **Kuldīgas novada domes sporta un veselības veicināšanas komisijā tika izskatīti vairāki iesniegumi no sportistiem un biedrībām ar lūgumu finansiāli atbalstīt dalību dažādās sacensībās.**

Komisija secināja, ka lielākā daļa naudas, kas šādiem mērķiem bija paredzēta, šīgada budžetā jau sadalīta, palikuši vien 300 eiro, bet komisija var lūgt pašvaldības deputātus piešķirt papildu finansējumu. Sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejā tās vadītāja Baiba Mikāla bilda, ka līdz gada beigām katru iesniegumu ar lūgumu pēc finansējuma vērtēs, atbalstu sniedzot pēc budžeta ļautajām iespējām.

BRAUKS UZ UNIVERSIĀDI

Priekšroka tika dota trīs mūsu novada studējošajiem jauniešiem Pēterim Rēķim, Mārim Lancmanim un Lindai Jakobsonei, kuri gatavojas doties uz Pasaules uni-

versiādi Taipejā dažādu komandu sastāvā. Iesniegums saņemts no Augstskolu sporta savienības. Komisija ieteica domei katram piešķirt 100 eiro.

Biedrība *Es par futbolu* iesniegusi programmu *LEADER* projektu, kurā pie A.Grundmaņa stadiona plānots izremontēt divas ģērbtuves, bet nepieciešams pašvaldības līdzfinansējums. Komisija šo ieceri atbalstīja. Ziemā šajās telpās varētu tikt ierīkota slēpju noma. Iesniegumi bija saņemti arī no riteņbraucēja Arvja Sprudes, kurš izturējis atlasī dalībai Pasaules amatieru čempionātā riteņbraukšanā, kas šonedēļ notiek Francijā, un no spēkavīra Mareka Leiša, kurš septembrī gatavojas doties uz Pasaules čempionātu spiešanā guļus.

AMATIERI – SPORTA KLUBOS

Komisijā diskutēja, kādai vajadzētu būt turpmākai kārtībai,

kā tiek atbalstīti amatieru un profesionālais sports. Izskanēja viedoklis, ka vispirms jāatbalsta jaunieši un bērni. „Cilvēkam nav jāprasa finansējums pašvaldībai, ja viņš strādā un nodarbojas ar savu hobiju,” teica komisijas loceklis Ģirts Vēvers. Individuālajiem amatieriem, kuri ir strādājošie, visiem jābūt sporta klubos. „Jau tagad sporta klubi gada sākumā iesniedz pieprasījumu finansējumam, paredzot visas sacensības, kurās plānojuši piedalīties. Pēc tam šo finansējumu klubs var dalīt pēc vajadzības,” ieteica Inese Astaševska. Jauniešu sporta atbalstam jau divus gadus pašvaldībā ir jaunatnes sporta atbalsta programma, kas ar summu līdz 500 eiro vienu reizi gadā var atbalstīt nacionālo izlašu dalībniekus.

Līdz gada beigām var pilnveidot komisijas darba nolikumu, kas arī tiks darīts.

Iveta Grīniņa

Komisijās bez balsstiesībām

Ja Kuldīgas novada domes sēdē deputāti lems apstiprināt, tad divās komisijās darbosies locekļi bez balsstiesībām un atalgojuma.

Latvijas Valsts ceļu Kuldīgas nodaļas speciālists Māris Taurīte arī iepriekšējā sasaukumā transporta komisijā tikai konsultējis. Bet uzņēmējs Artis Rozītis, lai gan bija pieteicies darbam sabiedriskās kārtības

komisijā, tagad izteicis vēlmi būt konsultants un atalgojumu nesaņemt. Deputāts Aleksandrs Lange iebilda, ka ar M.Taurīti situācija ir saprotama, viņš ir transporta nozares speciālists, bet A.Rozītīm būtu jāsaprot, ka sabiedriskās kārtības komisija ir tā, kas soda, un ka locekļiem jāuzņemas atbildība un jābūt amatpersonām.

Apvienotas klases un bezmaksas ēdiens

Pēc tam, kad Kuldīgas novada sociālo, izglītības un kultūras lietu komitejas sēdē deputāti par tās vadītāju ievēlēja Baibu Mikālu, tika izskatīti vairāki ar izglītību saistīti jautājumi.

LATVIEŠU VALODU UN MATEMĀTIKU ATSEVIŠKI

Domes sēdē vēl jāapstiprina komitejas lēmums no 1. septembra apvienot klases Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas Padures filiālē un Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolā.

Izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure paskaidroja, ka domes izveidota komisija, iepazīstoties ar situāciju skolās, precizējusi arī audzēkņu skaitu klasēs. Kabilē pirmajai klasei pieteikti četri bērni, Padurē pirmklasnieki būs trīs, savukārt 3. un 5. klasē – pa četriem bērniem.

S.Dubure deputātus informēja, ka normatīvie akti pagaidām nenosaka, cik bērniem mazajās klasītēs jābūt, bet, ņemot vērā, ka valsts dotācija pedagogu algām seko bērnam, grūti nodrošināt tik mazskaitlīgas klasītes pastāvēšanu. Turklāt, bērniem augot, mācību process nenozīmē tikai skolēna un skolotāja individuālo darbu, notiek arī darbs grupās, diskusijas. Tādēļ, saskaņojot ar mācību iestāžu direktoriem, lemts ieteikt domei atbalstīt Kabilē 1. un 2. klases apvienošanu. Jaunizveidotajā klasē mācītos 12 bērni. Apvienojot trīs pirmklasniekus un sešus 2. klases audzēkņus, izveidotos klase ar deviņiem bērniem, 3. un 4. klasē un 5. un 6. klasē katrā mācītos 12 audzēkņi. Lai pirmklasniekos ieliktu kārtīgus pamatus, pēc iespējas tikšot nodrošināta latviešu valodas un matemātikas apguve atsevišķi.

NO PIECGADNIEKA LĪDZ VIDUSSKOLĒNAM

Kā jau solīts, pieņemot šīgada pašvaldības budžetu, tajā paredzēti 300 tūkstoši eiro par bērnu un jauniešu pusdienām, sākot no

piecgadniekiem bērnudārzos un beidzot ar 12. klases audzēkņiem vidusskolās Kuldīgas novadā, ieskaitot arī privāto izglītības iestāžu audzēkņus. S.Dubure papildināja, ka piecus un sešus gadus veco bērnu, kas apgūst obligāto sagatavošanas programmu, vecākiem pašiem būs jāmaksā par brokastīm un launagu. Valsts finansējuma mērķdotācija ir par brīvpusdienām 1.–4. klašu skolēniem.

Uzklausot pirmsskolas izglītības iestādes *Bitīte*-attīstības centra vadītājas Līgas Megnes lūgumu, domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga rosināja nodrošināt bez maksas visas trīs ēdienreizes arī 100 bērniem, kuri *Bitīte* apmeklēs septiņas speciālās izglītības grupiņas. Kopš šīgada sākuma valsts pašvaldību speciālo izglītības iestāžu uzturēšanu atbalsta vairs tikai par 30%, pārējās izmaksas jāuzņemas pašvaldībai.

VĀRMĒ MEKLĒ DIREKTORU

Ar 31. augustu savu amatu pamet Vārmes pamatskolas direktore Daiga Lapčinska. Šobrīd izsludināts konkurss uz direktora amatu. Kandidāti var pietiekties līdz rītdienai, 22. augustam. Deputātus interesēja atlūguma iesniegšanas iemesli, bet S.Dubure skaidroja, ka detalizētas informācijas nav, lēmums neesot sasteigts, bet pārdomāts. Deputātus interesēja, kas notiks, ja pirmajā konkursā kandidātu atrast neizdosies, kā tas jau bija Kuldīgas 2. vidusskolas gadījumā. Izglītības nodaļas vadītāja mierināja, ka līdz jauna vadītāja apstiprināšanai pienākumus pilda direktora vietnieks.

Inguna Spuleniece

POLICIJA INFORMĒ

Aicina atsaukties negadījuma aculieciniekus

18. augustā ap pusvieniem naktī Valsts policijā (VP) saņemta informācija no Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta, ka Talsu novadā uz autoceļa Rīga–Ventspils pie Strazdes noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā dzīvību zaudēja cilvēks.

Šobrīd VP noskaidrots, ka baltas vai pelēkas krāsas, iespē-

jams, *Renault*, mikroautobuss, uzbraucis 1951. gadā dzimušam vīrietim un no notikuma vietas aizbraucis Ventspils virzienā. Par notikušo sāks kriminālprocess. VP aicina atsaukties notikušā aculieciniekus, tāpat aicina policijā pieteikties pašam transportlīdzekļa vadītājam. Zvanīt var uz tālruna numuriem 63202703 vai 110.

Tiekas bijušo kolhozu priekšsēži

Šogad Kurzemes padomju laika kolektīvo saimniecību un lauksaimniecības iestāžu vadītāji tradicionālo tikšanos rīkoja Kuldīgā, kur viņus savā *Jēkaba sētā* uzņēma bijušās Kuldīgas rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēža pirmais vietnieks Aleksandrs Lange.

Šoreiz bija pieteikušies 29 cilvēki.

„Šie cilvēki saprot dzīvi, nevienā no viņiem nav nekādu pārmetumu vai rūgtuma, visi saka paldies tiem, kuri turpina strādāt un kopt zemi šobrīd. Tajos laikos pagastos gan saimnieciskās, gan sabiedriskās un kultūras dzīves virzītāji bija šie kolhozi. Tika būvēti ceļi, mājas, dzīvokļi... vēl tagad cilvēki izmanto to infrastruktūru, kas tolaik radīta,” saka A.Lange.

No Kuldīgas bijušā rajona pasākumā piedalījās kādreizējās Agroķīmijas apvienības priekšsēdis Jānis Laivenieks, Jānis Liņķis no kolhoza *Ēdole*, Arnis Egle no *Komunāra*, Kristis Baumanis no *Spartaka*, Arnolds Ivāns no *Cīņas*, Uldis Bumbieris no *Dzintara*, Ilmārs Pilenieks no *Vārmes*, Kuldīgas rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdis Ilgvars Kuršinskis un viņa vietnieks A.Lange.

STROSTĒJA PARTIJAS KOMITEJĀ

K.Baumanis vadījis kolhozu *Spartaks* pagājušā gadsimta 60. un 70. gados. Viņš atceras: „Līdz tam biju agronoms. Pārņēmu saimniecību laikā, kad zemi apstrādāja ar zirgiem un graudus kūla ar kuļmašīnām. 70. gados ienāca traktori un kombaini. *Spartaks* bija vidēja saimniecība,

Bijušo kolhozu priekšsēžu tikšanās reizē no kreisās: Jānis Laivenieks, Jānis Liņķis, Arnis Egle, Kristis Baumanis, Ilgvars Kuršinskis, Arnolds Ivāns, Uldis Bumbieris, Aleksandrs Lange un Ilmārs Pilenieks.

jo zeme bija diezgan smaga, bija jāmeliorē. Toties cilvēki gāja un strādāja. Katrs ir citāds, bet tajos laikos viņos bija apziņa, ka uzticētais darbs jāpaveic, lai arī viss tika darīts ar rokām. Pēc visām izvešanām cilvēkiem bija arī bailes – ja neklausīs un nestrādās, tad vedīs uz Sibīriju. Tajā laikā jau sākās celtniecība – būvējām govju kūtis, cūkkopības kompleksu, dzīvojamās mājas.

Atbildība priekšsēdētājam bija liela. Viņam bija jāzina par visu. Kontroles bija nejdzīvīgākas: viena pa vienām durvīm ārā, otra – iek-

šā. Mūs sauca uz partijas komiteju un nežēlīgi strostēja. Visādi toreiz gāja, bet cilvēki cīnījās un strādāja.”

„NO VIŅIEM BIJA ATKARĪGA SAIMNIECĪBAS LABKLĀJĪBA”

„Tieši no šiem cilvēkiem, kuri te sapulcējušies – no kolhozu vadītājiem – 100% bija atkarīga lauku cilvēku labklājība. Kur bija labs saimniecības vadītājs, tur arī cilvēki labāk dzīvoja. Vienubrīd mans priekšgājējs Ilmārs Meņģis bija savācis labu komandu.

Kad skatījāmies, kam uzticēt kolhoza vadību, bija pamatīga caurskatīšana un sijāšana. Cilvēki strādāja no sirds un dvēseles un neprastā, kas viņam par to būs,” uzsver I.Kuršinskis un turpina: „Pašreiz lauksaimniecība ir pilnīgi citādāka nekā tad. Tolaik bija agrorūpniecības apvienība, kurā bija visas lielsaimniecības, uzņēmumi, kopā 15 000 strādājošo. Visiem bija darbs, alga, dzīvokļi. Tagad katram jācīnās par sevi. Visu lēmām un darījām kopā. Nebija tā, ka kāds otru gribētu apvest ap stūri. Kolhozu

labklājība tapa ilgstošā laika periodā, tika uzkrāta pamazām.” Uz jautājumu, vai arī tagad viņš seko, kas notiek nozarē, I.Kuršinskis atbild: „Nemaz. Uzskatu, ka visi cīnās un dara, ko var. Galvenais, lai cilvēkiem būtu darbs, dzīvokļi un lai viņi nebauptu prom no Latvijas. Mūsu laikā dzīvoklis bija pirmais, par ko domāja.”

SĀKUŠI LIEPĀJNIEKI

Šāda atmiņu pasākuma rīkošanu savulaik uzņēmies bijušais Liepājas cukura fabrikas direktors Verners Kalnītis. Viņš pastāstīja: „Šis *sarkano baronu* tikšanās sākām rīkot Liepājas rajonā kopā ar bijušo rajona lauksaimniecības pārvaldes vadītāju Juri Janeku. Katru reizi braucām pie kāda no mūsu dalībniekiem. Pēc tam, kad mūsu skaits samazinājās, nolēmām rīkot šo pasākumu pa visu Kurzemi. Šis ir jau ceturtais gads, kad apvienojam Ventspili, Kuldīgu, Liepāju un Saldū.

Esam bijuši Saldū *Kalnās* pie Jāņa Blūma, arī Kuldīgā jau esam bijuši, kur mūs uzņēma Uldis Bumbieris, kolhoza *Dzintars* priekšsēdētājs. Pagājušajā gadā braucām uz Grobiņu. Šoreiz mums būs iespēja izbraukt ar Kuldīgas bānīti, bet citās reizēs esam apskatījuši gan kaltes, gan saimniecības. Programma mēdz būt dažāda, bet galvenais ir satikties – visi viens otru vairāk vai mazāk taču pazīstam. Agrāk mēs ņēmām līdzi arī dzīvesbiedres, bet šoreiz esam atbraukuši tikai vīri un mūsu kolēģes – bijušās kolhozu vadītājas.”

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Raža šogad laba

„Gandrīz puse labības jau nokulta,” pagājušās nedēļas beigās teica Kurmāles pagasta zemnieks Aivars Reķis.

Uzņēmuma *Reķi SA* laukos šogad raža labāka nekā pērn. Par iekūlumu varēs priest, kad graudi būs klētī, bet saimnieks rēķina, ka vismaz ziemas kviešiem mazāk par piecām tonnām no hektāra nevajadzētu būt.

PLĀUJA SĀKĀS VĒLĀK

„Parasti sākam kult augusta sākumā, bet šogad – nedēļu vēlāk. Ziemas un vasaras kvieši un mieži šogad iesēti 800 hektāros,” viņš saka. Par graudu noietu tiek slēgti līgumi ar uzņēmumu *Latagro*: „Jau gadiem graudus pārdodu viņiem. Līgums parasti tiek slēgts par apjomu, kas rēķināts pēc minimālās ražības. Ja izaug vairāk – tā ir Dieva dāvana. Beigās viņi paņem visus graudus. Kulšanas laikā labības cenas ir zemākas, tās sāk kāpt atkal decembrī. Līdz tam jāpatur graudi klētī,” saka A.Reķis. Vienu otru talcinieku kulšanas laikā saimnieks pieaicinot, bet lielākoties iztiekot ar saviem pastāvīgajiem strādniekiem.

KOMBAINIERIM JĀSAPROT, KĀ MAŠĪNA STRĀDĀ

Uzņēmuma *Reķi SA* laukos novākt ražu devies palīgā arī Valdis Pigožnis, kurš ir pašnodarbinātais. Uz kombaina viņš brauc jau 27. sezonu, bet savulaik vairāk nekā 20 gadu nostrādājis saimniecībā *Vilgāle* un ilgu laiku vadījis Kurmāles pagasta pašvaldību. Salīdzinot tehniku, viņš saka: „Ar šādu kombainu braucu pirmo sezonu – vienkārši sapnis! Tā ir diena pret nakti! Saimniecībā *Vilgāle* ar veco *Nivu* kulšanas norma visā sezonā bija 200 tonnu, bet ar šo kombainu es dienā varu nokult 90 tonnas. Kombainam ir kondicionieris, visu nepieciešamo var ieprogrāmēt. Uz displeja uzreiz parādās, ja palielinās graudu zudumi, cik noslogots ir kombains, var redzēt braukšanas ātrumu, plaušanas augstumu, apgriezienus, visu procesu.”

Par jauno maiņu Valdis saka: „Šobrīd jaunā kombainieru paaudze nāk no zemnieku ģimenēm. Tie ir puīši, kuri kopš bērnības ir bijuši klāt visam, ko tēvs darījis. Apgūt skolā šo amatu šobrīd nav īsti kur. Domāju, ka mācību teorija vairs ar praksi īsti neiet kopā, jo uz laukiem ir

Uzņēmuma *Reķi SA* ziemas kviešu laukā strādā divi kombaini. Ar *John Deere* tehniku labību plāuj Valdis Pigožnis.

jaunā tehnika, kādas skolā nav. Visgrūtākais jaunajiem ir saprast, kas kombainā notiek. Datorā ir ieprogrāmēti optimālie rādītāji katrai ražai, bet kombainierim ir jāskatās, kāds ir lauks dabā, un tas viss jāpieregulē,

citādi var gadīties, ka aiz kombaina paliek graudu birums.”

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Lai var izkustēties un trenēties

Īvandes muīžas teritorijā pie stadiona bērnu rotaļu laukums šovasar papildināts ar karuseli un vēl vienām šupolēm. Tapis arī sportisko aktivitāšu laukums pieaugušajiem. Svinīga laukuma atklāšana būs 2. septembrī 11.00.

Tas ir biedrības *Mūsu mājas Īvande* realizētais LEADER projekts *Āra trenāžieru un bērnu rotaļu laukuma izveide Īvandes pagastā*. Pieaugušo sportiskajām aktivitātēm iegādāti astoņi spēka vingrinājumu trenāžieri un viens trenāžieris, kas piemērots senioriem un cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Darbus veica SIA *MK Dizains*. Projekta kopējās izmaksas ir aptuveni 15 000 eiro, no kuriem 10% ir Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējums.

Biedrības valdes locekle Anda Upleja pastāsta: „Pirms izvēlējamies, kādus trenāžierus iegādāties, uzklaušijām vietējos

jauniešus, kuri nāk trenēties uz trenāžieriem telpās. Kopš darbi šeit pabeigti, redzam, ka trenāžieri tiek jau izmantoti. Bērni no sporta nometnēm nāk no rīta vingrot, arī vietējie iedzīvotāji izteikušies atzinīgi. Tikko būs sācies jaunais mācību gads, plānojam šeit organizēt pasākumu, kurā mazie varēs piedalīties kopā ar vecākiem.”

Atklāšanā ar priekšnesumiem uzstāsies ielu vingrotāji no Liepājas. Pasākuma dalībnieki varēs piedalīties dažādos viņu organizētos pārbaudījumos un viktorinās.

Īvandes pagasta pārvaldes vadītāja un biedrības *Mūsu mājas Īvande* valdes locekle Anda Upleja izrāda šovasar LEADER projektā realizēto.

„Kopt savu mājvietu ir mūsu ģimenes hobijs”

Vienos ziedos! Tā var teikt par mājām *Druvas*, kas šogad pieteiktas konkursam *Sakoptākā Kuldīgas novada lauku sēta 2017*.

Druvas atrodas ceļa Kuldīga–Ēdole malā pirms norādes, ka beidzas Īvande, un tajās saimnieko Romanovu ģimene – Dace, Vjačeslavs un dēli Uģis un Toms.

Saimniecībā esot aptuveni desmit hektāri zemes, bet ap māju aptuveni hektāru plašā teritorija, ko ieskauj šoseja, mežs un labības lauki, tiek kopta kā pagalmi. Lai arī neskaitāmās puķu dobes plašajā teritorijā un mauriņš liecina, ka strādāts šajā sētā pie tās sakopšanas tiek ik dienas, saimniece Dace pastāsta, ka tam tiek atvēlēts tikai no darba brīvais laiks. Dēli ik dienu esot Kuldīgā, jo Uģis strādā par viesmili *Bangertā*, bet Toms mācās par automehāniķi. Vjačeslavs strādā kokapstrādes uzņēmumā *Mars*, bet Dace veikalā *Top!* Ēdolē.

Māju ģimene esot iegādājusies aptuveni pirms divdesmit gadiem. „Mēs ar vīru esam īvandnieki. Kad apprecējāmies, padzīvojām pie vieniem vecākiem, pie otriem, tad meklējām savu vietu. *Druvās* iepriekš dzīvoja Šetleru ģimene. Kad viņi māju pārdeva, nopirkām un pamazām sākām iekārtot pēc savas gaumes. Puķu mums tiešām ir daudz. Cenšos tās stādīt dažādas, lai visu laiku kāda ziedētu. Rudenī daudzas no tām nesu iekšā, pavasarī atkal uz dārzu. Jāravē vai ik dienas. Darbošanās ar tām ir liela, bet man patīk. Varu teikt, ka puķu audzēšana ir mans hobijs,” saka Dace.

Savukārt soliņi, tiltiņi, nojumes, siltumnīcas un citas liecības rāda, ka ik uz soļa lauku sētas labiekārtošanā pielikta arī vīriešu roka. Toms esot cītīgākais zāles plāvējs, bet īpaši uz darbu šai ģimenē neviens neesot skubināms. Visiem patīkot dzīvot pašu veidotā un sakoptā vidē. Arī ziemā māja tiek ietērpta gaismiņu rotā. Lai pašiem omulīgāk un braucējiem uz ceļa ir, kur aci piesiet.

„Man patīk, ka māju visapkārt iekļauj puķes,” saka *Druvu* saimniece Dace Romanova.

Tomam Romanovam patīk makšķerēt, tādēļ pie atjaunotā dīķīša mežmalā tiekot ne viens vien vakars pavadīts. Kaķa priekam vienmēr kaut kas trāpoties.

Pagalmā vai ik uz soļa realizētas idejas, kas ir gan skaistas, gan praktiskas.

Lielajam katlam pagaidām ir tikai dekoratīva funkcija, bet kādā īpašā reizē tajā tikšot arī vārīta zupa.

ĪSUMĀ

Mazīvandē atjaunos ūdens piegādi

Īvandes pagasta sociālajā mājā *Mazīvandē*, kur no septiņiem dzīvokļiem apdzīvoti ir seši un deklarējušies 14 cilvēki, nu jau aptuveni divus gadus iemītā taka pēc ūdens uz kaimiņu mājām šoruden varētu netikt vairs izmantota.

Māja savulaik ar Eiropas līdzfinansējumu veikta renovācija un ūdens ieguvei izveidota spice, kas nodrošinājusi ūdens nokļūšanu ēkas koplietošanas telpā. Aptuveni 2014. gada vidū ūdens sācis pietrūkt, tādēļ iedzīvotāji pēc tā gājuši uz aku kaimiņu mājās.

Kopš 2014. gada māju apsaimnieko SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*, un šogad iecerēts ūdens piegādi mājā atjaunot. Uzņēmuma pārstāve Kristīne Silvestrova stāsta, ka šobrīd viss vēl ir procesā, bet līdz rudenim centīšoties sakārtot, lai mājas iedzīvotājiem ūdens būtu pieejams kā iepriekš koplietošanas telpā.

„Darbi kavējas, jo nebija naudas, lai tos veiktu. Mājas uzturēšanai nauda uzkrājas lēni, jo apsaimniekošanas maksa sociālajiem dzīvokļiem ir zemāka. Lai ilgtermiņā ēkā varētu veikt kādus uzlabojumus, paaugstinājām apsaimniekošanas maksu mājai, un nu jau kādu laiku starpību no tā, ko maksā iedzīvotāji un ko prasa apsaimniekotājs, sedz pašvaldība. Lēnā garā nauda ir sakrājusies, lai varētu rakt aku. Dziļurbums ir dārgāks, to šobrīd nevar atļauties. Akā būtu sūknis, kas ūdeni nogādātu līdz mājai. Šobrīd meklējam sadarbības partneri. Vēl arī izskatām variantu atjaunot, salabot esošo spici, bet, vai tas izdosies, šobrīd nevaram prognozēt. Tur talkā nāks SIA *Kuldīgas ūdens*.”

Mainīs maršrutu

Autobuss, kas no septembra vedīs skolniekus uz Kuldīgu, šogad mainīs maršrutu. Kā pastāstīja Īvandes pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja, tāpat kā iepriekš tālākais gals būs Apuzes, un no tām (nevis kā iepriekš pa asfaltu) autobuss brauks pa veco Alsungas ceļu, jo arī no turienes vecāki interesējušies par iespēju bērņus nogādāt skolā. Izbraukšanas laiks no rīta vēl tikšot precizēts, kad būs apzināts, kurās skolās bērņi šogad mācīsies, bet no Pilsētas laukuma Kuldīgā tas kā ierasts atpakaļ brauks 16.00.

Aicina jauniešus

Pagasta jaunieši rīt 12.00 tiek aicināti Īvandes muīžas parkā uz otro tikšanos ar Kuldīgas novada bērņu un jauniešu centra pārstāvjiem, lai iepazītos un pārrunātu, kādas aktivitātes viņus interesē un kādas ir iespējas tajās iesaistīties.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto
Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Kurzemnieks sadarbībā ar biedrību *Kursas raksti* turpina veidot 2018. gada kalendāru, kas veltīts mūsu valsts 100 gadiem. Tajā iecerēts parādīt Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada vērtības un stipros ļaudis, jautājot viņiem: „Kas jums ir Latvija?” Katru mēnesi iepazīstinām ar vienu kalendāra varoni, bet fotogrāfa Modra Rubeņa darba rezultātu – Kurzemnieka kalendāru – varēs vērtēt gada nogalē. Pie abonentiem tas dāvanā nonāks Latvijas jubilejas gada sākumā.

Zonenbergi kopj zemi

Gata un Viktorijas Zonenbergu dzimta jau piektajā paaudzē saimnieko Laidu pagasta Vecmeždreijās. Viņu abu rūpes ir arī par plašiem laukiem gan Kuldīgas novadā, gan Aizputes novada Kazdangā. Tur arī slejas jaunā kalte, kurā jau noteikti birst šīgada raža. Bet dienā, kad ciemojamies pie Zonenbergiem, vēl priekšā kulšana, graudu pirmapstrādes kompleksa nodošana ekspluatācijā un daudzi citi darbi. Kamēr visu plašo dzimtu – mammu, tēti, meitas levu un Elizabeti un dēlus Jāni un Gunāru – izdodas sapulcināt kopā, paiet laiciņš, ko pavadām tērzējot ar vecāko meitu levu un dēlu Gunāru.

KATRU DIENU KAUT KAS JAUNS

Ieva pastāsta, ka, skolai sākoties, pie vecākiem paliks tikai pastarīte Elizabete. Gunārs, pabeidzis 9. klasi, pošas uz Liepāju mācīties par mehatroniķi, Ieva Rīgas Tehniskajā universitātē turpinās apgūt uzņēmējdarbību, bet Jānis līdz gada beigām no Kandavas lauksaimniecības tehnikuma ir praksē tēva zemnieku saimniecībā *Jaunkalni*.

Ieva smeļ, ka nekur tālu jau no saviem laukiem viņi neaizies: „Mēs esam daudzi, kāds pie vecākiem būs vienmēr.” Kopš bērnības neesot bijis citu variantu – jāpalīdz vecākiem gan kūtī, gan dārzā, gan labības laukos. „Kad bijām mazi, augām bez vecākiem – visi strādāja laukā. Labi, ka darbs nekad nav monotons, katru dienu sāk no jauna, bet nekad tā nebeidzas, kā izplānota. Arī atpūsties paspējam,” viņa teic. Bet Gunārs nobubina, ka māsu kā jau meiteni pažēlojot vairāk. Ieva iebilst, ka arī sešgadīgā Elizabete strādā, esot galvenā palīdzē, kad lopiņi kopjami. Nu jau daudz darba neesot – kūtī kādi 30 bullīši, viens zirgs, bet savulaik bijis ap 200 cūku. Par nākotni izjautāta, Ieva nosaka: „Gribu pabeigt augstskolu. Ceru izveidot savu uzņēmumu, cīnīties pati. Uz vecāku iestrādēm būtu vieglāk, protams, bet – vai interesantāk!?” Gatis pagaidām vēl nav izlēmis: „Kā dzīve lems, tā būs.”

„Tā jau nebūs, ka māja paliks tukša: cik nu tālu dzīvē skries, gan jau atgriezīsies,” pārliecināts Gatis, kad beidzot brīvs no lauku darbiem var piebiedroties sarunai.

KĀ VIENAM VESELAM

„Uzskatu, ka saimniecībā jāpaliek visiem četriem bērniem, jādarbojas kopā, lai nesadrumstalos. Par šo ideju mani dēvē par dullu, jo tā nekad nenotiks. Es gan prātoju: ko viens darīs ar lielo traktoru, ja viņam nebūs kalte. Izglītība visiem būs atbilstoša. Traktoristu vajadzēs, datoristu arī, Ieva varēs grāmatvedību vadīt. Mums ir arī vairākas blakus nozares – tehnika ir, telpa un instrumenti arī,” Gatis uzbūnākotnes vīziju. Jautāts par Elizabetes vietu, bilst, ka vēl jau par mazu, bet redzams, ka saimniece būs kārtīga. „Katrā ziņā bērnus ir ielikts pamatīgs pamats. Lai domā

Zonenbergi dēla Gunāra 9. klases izlaidumā šopavasār Laidu pamatskolā. No kreisās Jānis, Viktorija, Gunārs, Gatis, Ieva, priekšā – Elizabete.

Viktorija Zonenberga: „Ja grib saglabāt laukus, kuros trūkst speciālistu, jādodomā par izglītību. Nepietiek, ja agronomus gatavo tikai augstskolā, vajadzētu sākt jau vidējās izglītības līmenī.”

paši. Var jau meklēt pārvaldnieku, dzīvot ārzemēs un šurp atbraukt iekasēt naudu,” Gatis bilst, ka vēl jau pašiem jāsaimeko, bet, ja bērni gribētu mācīties vadīt, vecāki pa kājām nemaisītos. Viktorija piekrīt, ka viss, kas uzbūvēts un izdarīts, ir par jauno paaudzi domājot: „Mēs to visu ne atpelnīsim, ne nolietot nevaram. Paši esam sākuši no nulles, to nenovēlam ne bērniem, ne mazbērniem.”

PIE LOPIEM UN GRAUDIEM VIEN NEVAR TURĒTIES

Gatis uzskaita, ka paša un sievas vadītajās zemnieku saimniecībās *Jaunkalni* un *Vecmeždreijās* nodarbojas ar lopkopību, graudkopību, gatavo šķeldu, ir arī tūrisma nozare. „Lauksaimniecība ir nenosakāma. Grūti orientēties uz kaut ko vienu, tādēļ jāsadala tā, lai ir arī, ko ziemā darīt. Šķeldā aiziet

Gatis Zonenbergs: „Mūsu saimniecībā vasarā strādā skolēni, viņiem ir iespēja gan nopelnīt, gan arī iepazīt lauku dzīvi. Ne velti mācītājs svētdien teica: „Ir ne tikai jāņem, bet arī jādod pretī.” Cik mums ir spēka un zināšanas, mēģinām dot, lai bērni arī kaut ko iemācās.”

arī pašu lauku malās saaugušais, viss ir pakārtoti un sabalansēti,” atzīst Viktorija. Ja varētu darīt tikai to, kas sirdij tuvāks, Gatis paliktu pie graudiem, bet viņa – pie lopiem. „Vairāk vai mazāk pagaidām darām to, ko gribam, bet tirgu arī vajag papētīt,” Viktorija skaidro.

Saimniekošana aizsākta pirms 25 gadiem Kazdangā ar 30 hektāriem, bet uz Laidiem pārnākuši 1998. gadā, tad jau kopuši ap 100 hektāru zemes, tagad Snēpelē, Laidos un Kazdangā kopā kopjot ap 900 hektāriem.

DOD UN ŅEM

„Lai ko kurš saka, lauksaimniecība ir perspektīvākā nozare Latvijā. Ja to aizlaidīs postā, nebūs arī Latvijas. Zemniekam pakārtots viss – pat bankas,” Gatis smejas, ka ir jau arī pre-

timnākšana no valdības puses, bet ar vienu roku dodot, ar otru paņemot atpakaļ. „Eiropa mums ir devusi iespēju straujāk attīstīties, strādāt ar labāku tehniku. Pirms Eiropas Savienības gājām uz priekšu maziem soliņiem, saviem līdzekļiem. Tagad esam izauguši, atbalsts ir mazāks,” skaidro Viktorija. Gatis bilst, ka 40% Eiropas atbalsts miljonu vērtai kaltei ir ļoti liels. Graudu cena arī esot fiksēta, zemnieki zina, cik dabūs, peļņa atkarīga no biruma. Zonenbergu laukiem šīgada laika apstākļi neesot kaitējuši. Vienīgi kulšana iekavējas, gaidot, kamēr labība nobriedīs. „Kad nu tiek pie kulšanas, pāris nedēļas ar diviem kombainiem *nogāzam*. Uz viena kombaina strādāju es, uz otra – dēls Jānis. Pērn arī Gunārs mani brīžiem aizvietoja,” Gatis ir lepnis. Jautāts, kad ģimene atpūšas, viņš

smejas: sarīkojot lauku dienas savā sētā, uzvelkot karogu, vakarā ar citiem lauksaimniekiem pasēžot. Saulgriežos bijusi ballēšanās ar pūtēju orķestri, citādi gan dienas paiet darbos. Viktorija mierina, ka tas tā tikai šogad, jo griboties būt arī kaltes būvniecībai klāt. Bet citus gadus kāda laiskāka nedēļa, kurā varot izlemt kaut ko nedarīt, patrāpoties: „Tad aizbraucam kādā ekskursijā, bērnus aizvedam uz jūru, sētā pie dīķa pamakškerējam.”

DĀVANĀ PIEKTĀ PAAUDZE

Gatis un Viktorija teic: esot priecīgi, ka var dzīvot brīvā zemē. Gata oma Irma Zonenberga, teju Latvijas vienaudze, daudz stāstījusi par dzīvi dažādos laikos. „Omai pagājušajā gadā piedzima piektā paaudze – viņas mazbērns bērnam piedzima bērns. Kaut visiem izdotos tik daudzus pēcnācējus sagaidīt!”

Ko dāvēt Latvijai simtajā dzimšanas dienā? Abi nosmej: piekto paaudzi. Tad Gatis sāk stāstīt par konkursu lauksaimniekiem *Zelta lauks*, tas simtgades gaidās tikšot aktivizēts, būšot divu gadu garumā, arī pilsētniekiem rādīšot, kā atšķirt rapsi no citām kultūrām: „Konkursā katrs zemnieks piesaka labāko rapša lauku, brauc žūrija, bet arī pilsētnieks varēs apceļot Latvijas laukus. Mēs neesam *Lauku ceļotāju* programmā, bet mums tāpat ciemiņu no pilsētas netrūkst.”

„Visai sabiedrībai, valstij vairāk jādomā, kā atgriezt Latvijā tos, kuri aizbraukuši, tad mūsu valstij būs arī 200. dzimšanas diena,” saka Viktorija un skaidro, ka Zonenbergiem nekad nav bijusi vēlme aizbraukt no dzimtenes. „Ome vienmēr teica: „Krievu laikā mūs sagrūda vagonos un izveda ar varu, tagad paši kāpj vagonos un brauc projām.” Nu nav taču kaut kas īsti riktīgi! Teic, ka te nav darba, bet mums tik bieži trūkst strādnieku – vai nu projām, vai vēlājas kaut kur zem krūmiem. Latvijā nemaksājot. Lai tev maksātu lielo algu, nepietiek, ka māki ķerru stumt. Pa tām karjeras trepītēm ir jāpakāpjas. Tad nu skrien uz ārzemēm pēc ātrās peļņas,” Gatis pārliecināts, ka jāmaina lielas sabiedrības daļas uztvēre.

**Inguna Spuleniece
Modra Rubeņa foto**

Daudzveidīgs apartamentu piedāvājums

Kuldīgā apartamentu skaits aug. „Pirms desmit gadiem bija tikai daži, bet nu ik gadu klāt nāk viens līdz trīs jauni,” saka Kuldīgas aktīvās atpūtas centra (KAAC) direktors Artis Gustovskis. Pašlaik KAAC mājaslapā var saskaitīt 13 piedāvājumus.

Vairums ar visu dzīvošanai nepieciešamo aprīkoti un grezni iekārtoti apartamenti izvietoti vecpilsētā, daži arī tālāk no centra.

Katrīnas apartamentos pie vienas no sienām skatāma mākslinieces Martas Viktorijas Agrumas glezna.

PAŠAI PATĪK, UN VIESI NOVĒRTĒ

Strautu ielā blakus pašvaldības policijas ēkai dzīvojamās mājas otrajā stāvā izvietoti Katrīnas apartamenti.

Divas guļamistabas, plaša viesistaba ar gleznām pie sienām, balkons, no kura pāri šķūnīšu jumtiem pagalmā redzama Sv. Annas baznīca un tuvējo māju dakstiņu jumti. Apartamentu īpašniece Dace Gaile, kura dzīvo un strādā Rīgā, bet kuras senču saknes iestiepjušies šai pusē, stāsta: „Mamma dzīvoja Rendā, vecvecāki – Kuldīgā. Mans vecvectēvs ir stādījis tos kokus, kas veido aleju uz Kuldīgas slimnīcu. Pirms diviem gadiem līdz ar dzīvokļa iegādi Kuldīgā esam tā kā atgriezušies vietā, kur dzīvojuši mūsējie. Tie ir ģimenes apartamenti, kam devām nosaukumu *Katrīna* par godu Kuldīgas patronesei. Interjers ir izveidots tāds, kā man

pašai patīk. No vecā varēja saglabāt tikai kāpnes, bet pārējais ir pelēkos toņos, moderns. Man patīk, ka vide ir estētiski baudama, un arī mūsu viesi to novērtē. *Booking.com* atsauksmēs tas lasāms. Vienīgais, ko mums dažreiz norāda kā mīnusu, ir pārāk augsta cena, bet tā ir pamatota, jo apartamentu iekārtošanā ieguldīts daudz. Mums ir oriģinālas, mākslinieku parakstītas gleznas, linu aizkari, uz sienas virtuvē ir veco fotogrāfiju kopijas, 5000 eiro vērtā lustra pie griestiem. Nekas dzīvoklī nav lēts. Tādēļ cilvēki var izvēlēties, vai var, vai nevar atļauties šos apartamentus. Pie mums paliek gan latvieši, gan ārzemnieki no Japānas, Vjetnamas, Austrālijas, Kanādas, Ķīnas, Francijas, Čehijas, Vācijas, Anglijas, Amerikas un citām valstīm.”

IEGUVUMS – KOMUNIKĀCIJA AR CILVĒKIEM

Roberta Herberga apartamenti Liepājas ielā 8 ir ģimenei piedeross plašs dzīvoklis ēkas trešajā stāvā, kas pielāgots, lai tajā var paši dzīvot un nu jau trešo vasaru arī piedāvāt naktsmājas tūristiem.

Apartamentu saimniece Aiga Vaitkus pastāsta, ka viesu uzņemšana viņu ģimenē ir kļuvusi par dzīvesveidu: „Pārcēlāmi uz šejieni no Rīgas. Esam mākslinieki, tādēļ meklējam vietu, kur var gan dzīvot, gan strādāt. Šīs telpas šķita piemērotas. Remontējot attiecāmi ar lielu cieņu un pietāti pret to, kas tur kādreiz bijis. Centāmiem pēc iespējas vairāk saglabāt esošo, lai rastu atmosfēru, kāda valdījusi laikā, kad tur dzīvojuši dižciltīgā ebreju ģimene, kas šo māju cēlusi. Bijušā saimnieka vārdā esam nosaukuši savus apartamentus. Mums šī nav kā uzņēmējdarbība. Saska-

me ar cilvēkiem, kuri pie mums paliek, ir mūsu lielais ieguvums, jo finansiāli mūsu gadījumā tas nav bizness. Cilvēki, kad ceļo, ir priecīgi, pozitīvi noskaņoti. Mēs daudz runājam, apspriežam dažādas tēmas. Ciemiņi mums izsaka komplimentus par grāmatām, dažādām vēsturiskām lietām, kas atrodas apartamentos. Viņi atzīst, ka pie mums ir māju izjūta. Divas telpas mums ir ar kafijas stūrīti, kur viesi paši sev var kaut ko pagatavot, bet viena istaba ir tikai ar divām gultām. Mūsu apartamentu specifika ir tāda, ka visbiežāk pie mums paliek romantiski pāriši. Esam trešajā stāvā, tādēļ ģimenes ar bērniem, tūristi ar divriteņiem mūs izvēlas retāk. Ir apartamenti, kur saimnieki atstāj atslēgu pastkastītē, nesatiekoties ar cilvēkiem, kuri nākšo tajos. Tas nav mūsu gadījums. Mums patīk saktikt cilvēkus.”

LABI VĀRDI UZMUNDRINA KĀ APLAUSI

Putnodārzā vienā no privātmājām Dzelzceļa ielā ir apartamenti *Elzas māja*. Ielas priekšpusē atrodas saimnieku dzīvojamā māja, bet sētas pusē vēl viena, ar lielo savienota un tomēr atdalīta mazāka ēka, kas tiek izīrēta viesiem.

Apartamentu *Elzas māja* saimniece Ineta Eglīte saka, ka viņas dārzā valda mākslinieciskais haoss, tur vienmēr kaut kas zied un smaržo. Pašai un viesiem tas patīk.

Šis sertifikāts apliecina, ka vācu tūristi iecienījuši *Elzas māju*.

Tajā vienlaicīgi varot dzīvot septiņi līdz deviņi cilvēki. Nnosaukums *Elzas māja* dots par godu vienai no saimnieku meitām – Elzai, kura reizēm viesiem uzrīkojot muzikālos vakarus un spēlējot klavieres.

Saimniece Ineta Eglīte pastāsta, ka ideja par apartamentu veidošanu radusies nejauši: „Bērni izauga, māja liela, pensijas vecums tuvojas. Apvienojot visu šo, radās ideja. Sākumā pavisam pa jokam, jo vienai vācu ģimenei nebija, kur palikt, tādēļ ielaidām padzīvot, kamēr viesojas Kuldīgā. Viņi tik ļoti priecājās par šo vietu, ka sākām apsvērt, vai nevarētu piedāvāt arī citiem. Uz pilsētas svēt-

kiem pieprasījums bija, un tā tas aizgāja. Viesiem apartamentos ir atsevišķa ieeja, arī iekšpagalms ir tā kā sadalīts divās daļās, tādēļ vietas pietiek gan pašiem, gan viņiem. Tas, ka dzīvoju blakus apartamentiem, ir ļoti ērti, jo reizēm cilvēki atbrauc naktī vai agri no rīta. No sākuma psiholoģiski man nebija viegli ielaist svešiniekus savā teritorijā. Vīrs redzēja, kā es pārdzīvoju pirmos viesus, kad īsti nevarēju saprast, kā tas ir, kad mana māja nav tikai mana. Tas, ka no viesiem saņemam atgriezenisko saiti kā viņu pateicību, uzmundrina. Tas ir kā aktieriem aplausi. Es pat mulstu no tā, jo man liekas, ka ne ko īpašu šeit neesam izveidojuši, bet viesi ļoti priecājas. Pie mums ir palikušas vairākas ģimenes no Krievijas, kas viena otrai ieteikušas šo vietu. Vācieši mūs ir izreklamējuši

viens otram, ka pat balvu saņēmam pa pastu no Vācijas par to, ka mēs kādā no viņu naktsmāju rezervēšanas portāliem esam mūsu pilsētā vispieprasītākā vieta vācu tūristiem. Mums ir džungļīgais, haosīgais dārziņš, kurā vienmēr kaut kas zied un smaržo. Viesiem tas patīk.”

Arī Klauss Šmits no Berlīnes, kurš pagājušajā nedēļā viesojās *Elzas mājā*, apgalvoja, ka iespēja pasēdēt dārzā bijusi viens no kritērijiem, kas līcis izvēlēties šo vietu nakšņošanai: „Latvijā esam pirmo reizi. Palikām Rīgā. Par Kuldīgu izlasījām vienā tūrisma bukletā, un mums iepatikās jūsu apskates objekti, tādēļ nolēmām atbraukt. Meklējot naktsmājas, lasījām, ko par tām teikuši citi cilvēki. Mums ļoti šeit patīk, viss atbilst, kā bija norādīts piedāvājumā,” saka K.Šmits.

GAN SEV, GAN CITIEM

Viesturs Liepiņš rāda, ka viņa meitas apartamentos *Kalna ielas rezidence* viens no interjera elementiem ir apgaismojums, ko var ieslēgt dažādās kombinācijās.

„Atbildība kā biznesā, bet bizness tas nav,” saka Viesturs Liepiņš, kurš sagaida un pavadīs viesus viņa meitas apartamentos *Kalna ielas rezidence*.

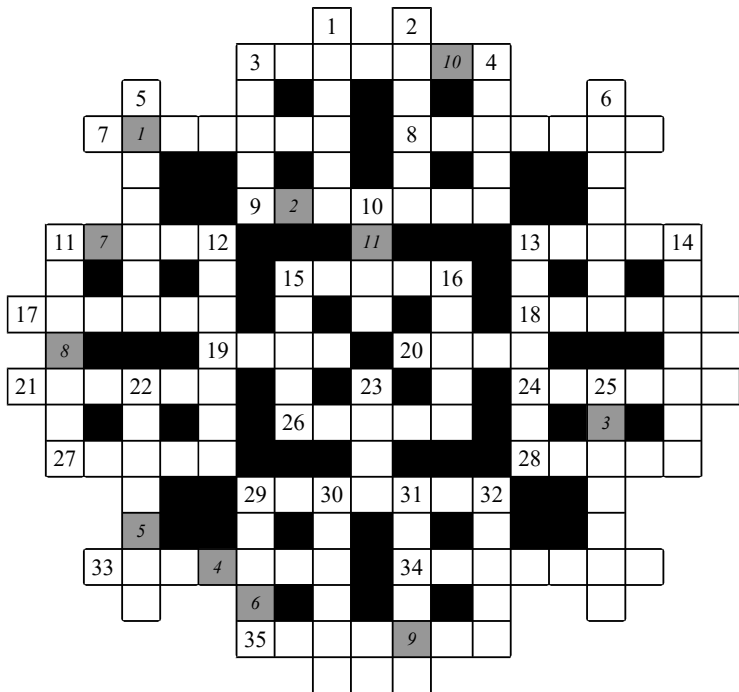
Tie vecpilsētā izvietoti ēkas otrajā stāvā nelielā divstābu dzīvoklī, kas pārplānots un moderni iekārtots. V.Liepiņš pastāsta, ka mantojumā iegūtais dzīvoklis re-

montēts pašu vajadzībām un kā apartamenti tiek izmantoti tikai laikā, kad pašiem nav vajadzīgs. „Meita konsultējās ar arhitektiem, izdomāja, kā gribētu, un visu izbūvēja viņas brālēns, mans krustdēls. Kad bija gatavs, tad izdomājām, ka pagaidām, kamēr meita dzīvo vēl Rīgā, nav ko tukšu dzīvokli turēt. Pie mums nākšo tūristi no dažādām valstīm. Atsauksmēs viņi raksta, ka jutušies šeit kā tie mājās. Es smejos, ka brīžam jūtos kā cilvēki, kuriem ir govys, par kuru nemitīgi jā rūpējas. Pārējie darbi tiek pakārtoti šim, jo cilvēki ir jāielaiž dzīvoklī tad, kad viņiem tas vajadzīgs. Sagaidu, pavadu. Iesaku, ko kur var apskatīt, kur vēl ir kas skaists, ko redzēt. Man patīk komunikācija ar viņiem,” pastāsta V.Liepiņš.

**Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto**

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Arnita Dobele.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

Risinājumu gaidām līdz 23. augustam.

Horizontāli: 3. Fizikā – izstarošana, izsviešana. 7. Kopumā pārskatot, vispārināt; rezumēt. 8. Bez šaubām. 9. Kombinētais elektromēraparāts. 11. Lakstaugs ar sīkiem, dedzinoši dzēļīgiem matiņiem. 13. Darbarīks tīklu darināšanai vai lāpīšanai. 15. Liels dekoratīvs dārzs. 17. Kristīgo reliģiska zīme. 18. Iepriekšējs maksājums. 19. Virszemes dzimumu sazarojums. 20. Novietot. 21. Neliels, sekls trauks fotoplašu un fotokopiju apstrādei. 24. Gājējiem paredzēta josla gar brauktuves malām (disk.). 26. Paresna, neliela gumijas nūja. 27. Dabiska ūdenstilpe sauszemes iedobumā. 28. Katoļu sieviešu klostera priekšniece. 29. Būtisks, nepieciešams nosacījums kādam procesam, parādībai. 33. Stilistiska figūra – vārda vai vārdu grupas atkārtojums teksta posmā (teikumu, rindu, pantu) sākumā. 34. Debespuse. 35. Cenas samazinājums.

Vertikāli: 1. Balandu dzimtas sakņaugi. 2. Kravas telpas zem kuģa klāja. 3. Nepārtraukti mainīt dzīvības procesiem nepieciešamās gāzes starp dzīvu organismu un vidi. 4. Elektriskās strāvas avota pozitīvais pols. 5. Optikā – krāsu josla, kas rodas, gaismas staru kūlim sadaloties, ejot caur caurspīdīgu prizmu. 6. Pasaules daļa. 10. Daudzgadīgs tropu vai subtropu lakstaugs ar vairogveida lapām un bumбулveida saknēm, no kura iegūst cieti. 11. Sīpolaugis ar smaržīgiem ziediem. 12. Pārmērība, nesavaldība, galējība. 13. Mehānikas nozare, kurā aplūko spēku iedarbībai pakļautu ķermeņu līdzsvara nosacījumus. 14. Elastīga detaļa, kas uzņem un atdod mehānisko enerģiju. 15. Celtnē, telpa ķermeņa mazgāšanai. 16. Mīksts, viegli kūstošs zilgani pelēks, smags metāls. 22. Kustīga plāksne pie lidmašīnas spārna pakalējās daļas. 23. Sviests. 25. Pārdošana, pārgalvīga, arī vieglprātīga izturēšanās, rīcība. 29. Augu valsts. 30. Peldēšanas stils. 31. Nākamais aiz pirmā. 32. Ierīce aizdedzināšanai iekšdedzes motoros.

Pareizā atbilde: SIDEROSTATS
(astronomisks instruments ar kustīgu, plakanu spoguļi).

ATBILDES

Horizontāli: 3. Nansuks. 8. Felso. 9. Kabula. 10. Dilemma. 11. Lūksne. 12. Pasuga. 13. Vairogi. 14. Narīna. 16. Savīri. 18. Panda. 20. Ciklons. 21. Ztdkoks. 26. Aditi. 28. Atlasis. 30. Režīms. 31. Ilūzija. 32. Cūkāre. 33. Parana. 34. Neilons. 35. Jūnons. 36. Inerta. 37. Spaskis.
Vertikāli: 1. Afalīnas. 2. Plektrs. 3. Nodeva. 4. Stearīns. 5. Skapis. 6. Rutulis. 7. Sabadīls. 15. Neolīts. 17. Apokope. 18. Penza. 19. Amīni. 22. Frakcija. 23. Virzulis. 24. Kastaņas. 25. Flakons. 27. Nītaure. 29. Sienas. 30. Rapsis.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Vilnis Bēniņš, Katrīna Speciusa. Atzinējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam*, Kurzemnieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē. Balvā vērtīga dāvana.

BĒRNU MĪKLAS

Krāsaini rūķīši, kas guļ vienā gultā. Pūķes. Flomāstēri.

Vilciens uzbrauc – kļūst silti, vilciens aizbrauc – kļūst vēsi. Pūķes. Flomāstēri.

Viņš mīl vasaru un sauli, viņas ļoti patīk meitenēm. Pūķes. Flomāstēri.

Kas ir liels un pelēks, kam ir 16 riteni? Pūķes. Flomāstēri.

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

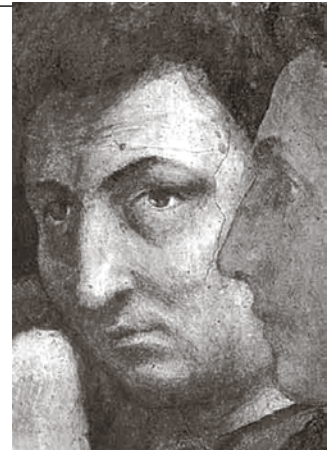
125. kārta

Šis itāļu gleznotājs (1401–1428) aizsācis agrās renesanses glezniecību. Uzskatāms par tā laikmeta revolucionārāko gleznotāju. Pārsvārā gleznojis altārglezņas un freskas, lielākoties strādājis Florencē, Romā un Pizā. Diemžēl īsā mūža dēļ vairāki darbi pēc nāves palikuši nepabeigti.

Atbildes gaidām līdz 22. augusta 12.00: *Tēlotājmākslas spēle*, Kurzemnieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

124. kārtas atbilde: Antuāns Vato (Antoine Watteau). Nozagtais skūpstis.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Indra Ābelīte, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Guntis Obodņikovs, Mārcis Kalējs.

MANS VAĻASPRIEKŠ

Ar mūziku jau no bērnības

Kuldīdzniece Katrīna Rozīte, kas septembrī uzsāks mācības Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā, nāk no muzikālas ģimenes un ar mūziku aizraujas jau no otrās klases.

GANDRĪZ VISI ĢIMENĒ

Gandrīz visi Katrīnas ģimenes locekļi kaut kādā veidā ir saistīti ar mūziku. Tētis Artis un brālis Kristaps arī beiguši mūzikas skolu. Brālis spēlēja klavieres, bet tētis – klavieres un trombonu. Tagad tētis spēlē grupā *Montana*, bet vecmāmiņa ir diriģente un ilggadējā E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas direktore Maruta Rozīte. „Skolā viņa man bija kā skolotāja, bet mājās kā oma,” saka Katrīna.

VIEGLI NEBIJA

Mūzika ir Katrīnas hobijs, ar to meitene nodarbojas jau no otrās klases, kad sāka mācīties Kuldīgas mūzikas skolā. Pati esot gribējusi tur iestāties, jo patiešām dziedāt. Katrīna spēlēja klavieres un dzied mūzikas skolas korī *Cantus*, ar kuru piedalījies ļoti dažādos konkursos un koncertos, ne vienā vien bijuši arī augsti sasniegumi un godalgotas vietas. Šogad *Cantus* piedalījās Eiropas koru olimpiādē un ieguva zelta medaļu. Katrs brauciens uz konkursu vai koncertu ir bijis atgādinājums pilns. „Protams, ka bija grūti mācīties mūzikas skolā un apvienot to ar mācībām skolā, jo mūzikas skola aizņem ļoti daudz laika. Ir bijuši brīži, kad nepatika un prātā nāca doma to pamest, bet esmu to pabeigusi un priecājos,” atklāti saka Katrīna. „Mani iedvesmoja tas, ka bija palicis maz laika līdz skolas absolvēšanai, tāpēc iesāktais bija jāpabeidz. Šogad man bija divi izlaidumi: Viļa Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijā, kur pabeidzu devīto klasi, un E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolā. No mūzikas skolas esmu ieguvusi pacietību, patstāvību un iemācījies plānot savu laiku. Tā mani noteikti ietekmēja pozitīvi,” secina Katrīna. Tiem, kas arī vēlas uzsākt mācības mūzikas skolā, Katrīna iesaka rēķināties ar to, ka tas aizņems ļoti daudz brīvā laika. Bet rezultāts būs labs.

KATRĪNAS SECINĀJUMI

- Mūzikas skola iemāca pacietību, patstāvību.
- Mācoties var ļoti apgūt prasmi plānot savu laiku.
- Jārēķinās, ka mācības aizņems ļoti daudz brīvā laika un būs jāatsakās no citām nodarbēm.
- Tiem, kas vēl domā, vai mācīties mūzikas skolā, jāmēģina, ja interesē mūzika. Rezultāti noteikti būs ļoti labi.

Katrīna Rozīte E.Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolas izlaidumā ar savu draudzeni Līvu Vaivadi.

Koris *Cantus* pie Brīvības pieminekļa Rīgā pēc gājiena Eiropas koru olimpiādē šogad jūlijā.

JAUNA SKOLA, JAUNA VIDE

„Šobrīd vēl par tāliem nākotnes plāniem nezinu, bet jau esmu iestājusies un mācīšos Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā. Tur apgūšu vokālu. Izvēlējos šo mācību iestādi, jo gribēju mācīties vidusskolā ar mūzikas novirzienu. Skolā bija iestājeksāme, kuros bija jādzied ar jazīna mūzikas teoriju.” Katrīna apsvērusi arī iespēju iestāties

Ventspils mūzikas vidusskolā, bet Liepāju izvēlējusies, jo tur studēt doties nolēmusas vēl trīs V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas 9.a klases absolventes.

Jautāta par brīvo laiku, Katrīna saka, ka gan pati muzicējot, gan klausoties mūziku, gan pavadot laiku ar draugiem.

Krista Drulle
Katrīnas Rozītes arhīva foto

PAGĀTNE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Publikācijas žurnālā *Mazpulks*

Arī Nīkrāces mazpulcēni dalījās savās pārdomās žurnālā *Mazpulks*, stāstot gan par šaubām, gan prieku, ko devis darbs.

KATRAM SAVA NODARBOŠANĀS

L.Feldmanes (Feldmanis), 7. Nīkrāces jaunatnes mazpulka biedrenes pārdomas žurnālam *Mazpulks*, kas publicētas 1931. gada 1. aprīļa numurā: „Kad gadu atpakaļ mūsu apkārtnē sāka runāt par mazpulka nodibināšanu, mani pārņēma ziņkārbība. Nevarēju saprast, ko gan tur darīs un kāds tam būs mērķis? Bet, kad viens otrs jau zināja man šo to pastāstīt par mazpulku darbību, es nodomāju: jā, tas gan būtu jauki! Arī mani uzaicināja iestāties. Nevarēju izšķirties – iestāties vai nē, jo nezināju, vai varēšu izpildīt to, ko no manis prasīs. Beidzot tomēr apsolījos. Tad nāca sapulce un biedru uzņemšana. Tur nu dabūju dzirdēt instrukcijas un vēl dažus personīgus paskaidrojumus.

Nu zināju gan, kas būs jādara. Cik atminos, mani pārņēma tāds savāds prieks, iedomājoties, ka mums katram būs atsevišķa nodarbošanās un citiem māju cilvēkiem nebūs par to nekādas daļas. Piemēram, es audzēšu gurķus, kopšu un rūpēšos par viņiem tikai viena pati, un, ja labi augs, varēšu par to priecāties. Bet ja nu neizdosies? Tad man būs kauns no citiem un pašai no sevis par nemākulīgo kopšanu. Uz mirkli mani pārņēma tā kā bailes par nākošo lielo uzdevumu. Bet šo savādo baiļu dēļ vien taču nevar no visa atteikties. Ko gan teiks citi: tikko iestājās un jau domā par atteikšanos tikai tamdēļ vien, ka „varbūt man viss neizdosies tā, kā vajaga, un manas pūles būs veltas.” Nē, nē, tas būtu muļķīgi! Ja jau nu esmu iesākusi, lai iet līdz galam. Ar to arī beidzās manas šaubas.”

„JA ZARI LĪGOSIES, TAD AUGS!”

„Pavasaris nekavējās, atnāca itin drīz un vajadzēja patiesi kaut ko sākt darīt. Tā arī izraudzījies par labāko audzēt gurķus un tomātus. Pasūtīju gurķiem sēklas,

un, kad zeme bija pēc dotiem aizrādījumiem sagatavota, atlikās tikai iesēt. Pašai izaudzēt tomātiem dēstus jau bija par vēlu, nācās tos iegādāties. Dabūju tos kādā dārzniecībā, un, kad dēsti bija mājās, kādā pēcpusdienā iedēstīju. Māsa noskatījās manā darbā, smiedamās izsauca: „Ja zari līgosies, tad augs, ja nē, tad neaugs!” Šo nenozīmīgo joku mēs lietojām tanī pašā pavasarī, stādot ceriņus. Toreiz bija vējš un zari stipri ligojās. Bet te nu pēcpusdiena tik rāma, ka lapiņas drusku tik kustējās. Negribējās ticēt, ka viņi neaugs, un nodomājuši: joks paliek joks, ieskrēju istabā. No šīs dienas sākās saimniekošana pa manu mazo dārziņu: laistīju, ravēju un kaplēju. Ierodoties dārzā, gandrīz katru reizi ieraudzīju ko jaunu un likās, ka taču uz vietas nestāv, bet aug arī. Sprototams, bija liels prieks par to. Dzirdēju, ka rudenī būšot arī izstāde. Es nu gan negribēju savus dot apskatei. Varbūt taisni man tie necīgākie, un kāda tur būs sajūta, redzot citiem daudz labākus? Nekas nelīdzēja un arī man vajadzēja dot savus ražoju-

mus apskatei. Tik bēdīgi nemaz nebija. Citiem raža gan bija lielāka, bet bija arī tādi, kam par mani mazāks ieguvums. Par godalgu man nebija, ko domāt. Nebūtu jau arī vajadzīgs tūlī pirmā gadā saņemt kā algu par mazo nodarbošanos – godalgu. Var būt, līdz ar to zustu centība nākošā gadā. Var būt arī citādi. Lai nu kā, bet drusku neticami tas bija, ka arī es dabūju 11. godalgu, vērtīgu grāmatu *Namamātes padomnieks*.”

Mācās rokdarbus

Mazpulku dalībnieki aktīvi piedalījās dažādosursos. 1931. gadā notika rokdarbu kursi, kurus apmeklēja daudzi Nīkrāces mazpulcēni.

JĀPASPĒJ TRĪS DIENĀS

Šo L.Feldmanes rakstīto publicēja žurnālā *Mazpulks* 1931. gada 1. jūnija numurā: „Vairākas reizes mazpulka sanāksmēs runāja par rokdarbu kursu sarīkošanu. Izbraukšot arī instruktore. Agrāk jau bija izdalītas grāmatīņas *Mazpulka dalībnieka vadonis*, kuru lasīju ar lielu interesi. Sen jau

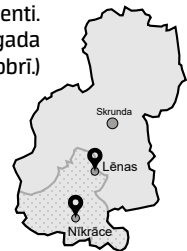
vēljos mācīties rokdarbus, šai grāmatīņā viss bija tik labi pastāstīts.

Pienāca arī šīs gaidītās dienas. Padarījusi mājas darbus, gāju uz kursiem. Ceļā mani panāca vēl kāda mazpulka biedrene. Drīz bijām galā. Rokdarbu zālē atradās jau instruktore, viņa bija ļoti laipna. Stāstīja, ko vajadzēšot izstrādāt no grāmatīņā redzamiem rokdarbiem. Tie bija: roku dvielis, trauku dvielis, dažādu dūrienu mācīšanās, tad podu ceļamais, rokdarbu somiņa un darba priekšautiņš. Kursu laiks bija tikai trīs dienas. Tad uzsāka katru darbiņu, lai vēlāk pareizi turpinātu tālāk. Instruktore noteica lūkot, lai līdz rudenim visi darbiņi būtu pabeigti. Sevī nodomāju: kas tad nu tur ko nemācēt, tos jau katrs pats var mājās pagatavot bez kursos nākšanas. Vēlāk šujot pārliecinājos, ka tik labi tūlī neveicas. Tomēr instruktore klātbūtnē atkal izlaboju. Katrs dūriens ir māksla, un māksla ir pareizi un glīti strādāt.”

(Turpmāk vēl.)

Dzintra Liekmane (Topošās grāmatas fragmenti.

Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Noturējušies biznesā

Vija un Armands kādā no ceļojumiem, kad tā isti var atpūsties no ikdienas.

Vija tajā laikā saimniekoja kafējnicā *Saulīte*, bet Armandam bija uzņēmums *Pētergailis*, kas nodarbojās ar mežizstrādi.

Tagad viņiem ir uzņēmums *P Arvi*. Pirms 20 gadiem abos uzņēmumos viņi nodarbināja ap 15 cilvēku, tagad ap 20.

„Tas ir daudz. Godīgi sakot, es lielā mērā strādāju tāpēc, lai šiem cilvēkiem būtu darbs, lai viņi varētu eksistēt,” saka Vija un piebilst, ka biznesā noturējušies visus 20 gadus, lai gan ar uzņēmējdarbību gājis visādi – augšā un lejā. Aizvien viņiem ir veikals, kafējnicā un neliela viesnīca *Jumis*, kafējnicā ir arī Skrundas vidusskolā, par ko vairāk rūpējas Vija. Armandam esot savs biznesiņš, kas nodarbojas ar lietotu riepju pārstrādi.

LABĀK CELT, NEVIS MAKSĀT ĪRI

Vija atceras, ka 1992. gadā, kad pajukusi Kuldīgas rajona patērētāju biedrība un sabiedriskā ēdināšanas uzņēmums, viņi kopā ar Armandu nolēmuši veidot ko savu. „Biju sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumā grāmatvede. Mūs visus atlauda, es paņēmu

darbiniekus un sāku saimniekot *Saulītē*, kur arī pirms tam bija kafējnicā. Nevienam tobrīd to visu nevajadzēja, man atļāva izpirkt. Arī Armandam bija pieredze tirdzniecībā – savulaik viņš brauca ar autoveikalu, pēc tam bija taksists. Mums gāja labi. Sākumā nāca daudz cilvēku. Pēc tam mazāk. 1997. gadā atvērām veikalu Liepājas ielā 3. Tur maksājām ļoti lielu īri. Nolēmām, ka šo naudu labāk ieguldīsim būvniecībā, paņemsim kredītu un pamazām uzcelsim savu ēku. Tā tapa māja, kur tagad ir veikals un kafējnicā *Jumis*. Veikalu atklājām 2000., bet kafējnicu 2002. gadā.”

KOOPERĒTIJS IR IZDEVĪGĀK

2003. gadā bijis smagākais laiks, tad visi mazie veikali īpašnieki meklējuši, kādos tīklos iekļauties: „Mēs iesaistījāmies Latvijas Tirdzātāju kooperācijas tīklā *AIBE*. Tas bija izdevīgi, jo tīklā parasti visiem veikaliem preces tiek dotas par akcijas cenām. Cilvēki skatās, kur ir atlaides, un iet pirkties tur. *AIBE* esam vēl joprojām.” Bet

Pirms 20 gadiem *Kurzemniekā* bija stāsts par Skrundas uzņēmējiem Viju un Armandu Petertiem.

1997. gadā Vija saimniekoja kafējnicā *Saulīte*.

sabiedriskā ēdināšana esot smags uzņēmējdarbības veids: „Šajā nozarē ir ļoti daudz izdevumu, produktiem ir lietošanas termiņi utt. Domāju, ka veikalā mums iet tik labi tāpēc, ka ir sava konditoreja – svaigas maizes katru dienu. Bet pārbaudu ir daudz, un tām ir arī jābūt. Citādi nevarētu strādāt. Vienkārši jābūt saprotošai attieksmei gan no institūciju, gan uzņēmēju puses, un tas, ko pārbaudītāji saka, tas jāizdara.”

PRIEKU SAGĀDĀ PELDES VENTĀ

Armandam un Vijai pa abiem kopā ir četri bērni, desmit mazbērni un viens mazmazbērns. Viena meita ar ģimeni dzīvo Anglijā, bet pārējie visi esot Skrundā.

Vijai gan vaļasprieks, gan papildu ienākumu avots ir dārzs, kur viņa izaudzē zaļumus un dārzeņus kafējnicai un arī pašiem.

Uz jautājumu, kas vēl sagādā prieku, Vija atbild: „Peldes Ventā. Katru dienu eju peldēties. Sezonu sāku maijā, beidzu oktobrī. Ziemā, kad nevar peldēt, braucu uz mežu, izstaigājos, izvingrojos.”

KULDĪGAS AVĪZĒS

Kuldīgas Vēstnesis pirms 90 gadiem

Noslēpumainā kārtā pazudušas vērtslietas

Maskavā gatavojas skandalozs atklājums par *noslēpumainā kārtā* no Valsts bankas glabātuves nozudušām Romanovu cilts vērtslietām, kuras netika līdz ar citām nosūtītas uz ārzemēm pārdošanai. Starp pazudušām atrodas arī ķeizarienes Marijas Fjodorovnas mazais kronis, kura vērtība novērtēta uz 20 milj. zelta rubļos. Cirkulē baumas, ka pazušānā iesaistīti atbildīgi narkoma darbinieki. Patreiz notiekošā slepenā klusībā turētā izmeklēšana sola plašus atklājumus par sarkano dižvīru aizkulisēs dzīvi.

Jaunais Kurzemnieks pirms 80 gadiem

Kuldīdznieku cīņa ar milzu lasi

Strādnieks A, sēžot Ventas krastā, ievērojis leļpus Rumbas ūdens zālēs lielu dzīvnieku. Sākumā to noturējis par teiksmaino ūdnesnezvēru, kas atpeldējis no jūras un tagad uzturoties upē pie Kuldīgas. Piebrienot tuvāk, viņš pazinis milzu lasi. Tikai pēc ilgāka laika ar lielām pūlēm kuldīdzniekiem izdevies to dabūt krastā. Lasis svēris 41 kg.

Padomju Kuldīga pirms 70 gadiem

Bargs sods dārziņiem apzadzējiem

Pilsonis Jērs ar 11 gadu veco Birutu Baumani naktī uz 20. jūliju četros dārziņos norakuši 25 kg kartupeļu, saknes un dārzeņus. Tautas tiesa vainīgo sodīja ar sešiem gadiem labošanas darbu nometnē. Bet par otro noziegumu – nepilngadīga bērna iesaistīšanu zādzībā, tiesa viņu sodīja ar astoņiem gadiem. Sodus apvienojot, viņš sodīts ar astoņiem gadiem brīvības atņemšanas.

PIRMDIENAS VIESIS

Neveiksme + veiksmes = pārdomu brīdis

Garā distanču skrējējs VALĒRIJS ŽOLNEROVIČS nupat Kuldīgā kļuva par Latvijas čempionu pusmaratonā.

Valērijs Žolnerovičs (priekšplānā) Kuldīgas pusmaratonā 2015. gadā.

Skrējējs uzvarējis vairākos Latvijas čempionātos dažādās distancēs (1500, 3000, 5000 m un 3000 m šķēršļu skrējienā, pusmaratonā un krosā), bet pēdējos gados pievērsies tieši pusmaratonam un maratonam. Ir piedalījies vairākās olimpiskajās spēlēs. Valērijs ļoti pārdzīvo neveiksmīgo startu pasaules čempionātā vieglatlētikā Londonā.

„Sākotnēji nebija plāns skriet Kuldīgas pusmaratonā, bet tas mainījās otrdien, divas dienas pēc neveiksmīgā skrējiena Londonā,” skumīgi atzīst V.Žolnerovičs. „Sazinājies ar organizatoriem. Kuldīgā vienmēr ir patīkami skriet, šī pilsēta ir viena no retajām vietām, kur es jūtos gaidīts. Man šķiet, ka cilvēki Kuldīgā kļuvuši vēl aktīvāki, arī atbalstītāju kļuvis vairāk.”

Vasaras sezona tuvojas noslēgumam. Vai sezona beidzas arī tev?

Sezona beigām tuvojas tiem vieglatlētiem, kas startē stadionā, piemēram, lēcējiem, sprinteriem, vēl citu disciplīnu pārstāvjiem. Mums, gargabalniekiem, sezona ir krietni garāka. Kā agrā pavasarī

sākam, tā oktobrī beidzam, taču arī tad vēl ir iespēja aizbraukt uz siltākām vietām uzskriet.

Kāda bijusi šī sezona?

Šis gads tomēr man ir labāks nekā iepriekšējais, lai gan tajā pašā laikā ir liela vilšanās par neveiksmīgo startu pasaules čempionātā. Bija ieguldīts pamatīgs darbs. Protams, šobrīd man ir grūti pārējos sezonas startus uztvert optimistiski, jo pēc neizdošanās Londonā ir iestājies pesimisms, un es cenšos tikt no tā vaļā. Man jautāja, vai uzvara Kuldīgas pusmaratonā ir gandarījums. Nu nav. Drīzāk ir prieks kā par atsevišķu uzvaru sacensībās. Daudzi sportisti saskaras ar traumām, neveiksmēm, un ir jāatrod spēks, lai tiktu visam pāri. Es plinti krūmos nemetīšu, sezona vēl nav galā, ir iespēja to mazliet uzlabot.

Ko nozīmē būt profesionālam skrējējam?

Vispār Latvijā profesionālu vieglatlētu varbūt ir kādi desmit. Manuprāt, mums sporta sistēma ir mazliet nepareiza. Tiem, kas ir tur, augšā, šķiet, ka viss ir kārtībā. Citās valstīs parasti federācija ir tā, kas pārzina savu lauciņu, ska-

tās, kurš sportists ir perspektīvs, kuru atbalstīt. Mums ir tikai Latvijas Olimpiskā vienība, un tur ir tikai viena opcija – oficiāls startu pasaules, Eiropas čempionātā vai olimpiskajās spēlēs. Ja tev, piemēram, ir perspektīva maratonā, tad tev divās stundās jāpierāda, ka vari; ja neizdodas – atbalsta tev nav.

Es nevaru sūdzēties, mani ilgstoši atbalsta Ventspils. Citiem klājas sliktāk, no daudz kā ir jāatsakās sporta dēļ.

Ir nomainījusies federācijas vadība, bet vēl pagājis maz laika, lai vērtētu tās darbu. Priest un vērtēt varēs pēc gadiem diviem, trijiem. Ceru, ka jauniešiem būs labāki apstākļi nekā manai paaudzei.

Kāda tad ir gargabalnieka ikdiena?

Nu jau vairāk nekā gadu dzīves ritmu ir pamainījusī mana lielākā uzvara – meitiņa Agnese. Ikdienā rīta stundas pavadu kopā ar meitu, tad ir treniņš, tad atkal laiks ar meitu, tad atkal treniņš, un vakarā abi kopā atkal darbojamies. Man arī patīk ar ģimeni aizbraukt atpūsties, patīk lasīt, klausīties mūziku.

Cik kilometru dienā tu noskrien?

Kilometrāža ir atkarīga no tā, kam trenējos. Kad gatavojos maratonam, mēnesī sanāk noskriet virs 800 kilometriem. Pēc tam divas trīs nedēļas skrīenu mazāk, vēlāk ir kruīza apjoms 130–170 kilometru nedēļā. Vieglatlētika kā jebkurš cits darbs, ja to dari pēc iespējas labāk, mēģini sevi motivēt, augt, ir grūts. Piemēram, pasaules čempionātā startā ir 100 cilvēku, 70 no tiem motivācija pārklājas, vieni grib vienkārši noskriet līdz galam, citi – uzvarēt, nākamie – izskriet personīgo rezultātu utt. Cilvēki jau redz rezultātu, ne pašu gatavošanās procesu. Viss nebūt neiet gludi, ir dažādas problēmas, grūtības jāpārvar. Cilvēki bieži izsakās kritiski, taču sportisti cenšas sevi parādīt pēc iespējas labāk. Un nav jau tā, ka tikai latvieši ir nelaimē putni, nesānā arī daudziem citiem. Sports ar to ir interesants, ka ir savas bēdas un savi prieki.

Kas tevi motivē?

Būtu garš uzskaitījums (smejas). Taču, lai varētu labi skriet, jābūt pareizai tehnikai, zināmā mērā arī psiholoģiskai piemērotībai, arī talantam. Bet domāju, ka izšķirošais tomēr ir raksturs. Neesmu nekāds etalons skriešanā, kāds cits pēc uzbūves, struktūras varbūt ir piemērotāks, bet man to kompensē raksturs.

Kad sāki trenēties vieglatlētikā?

Esmu no Ventspils novada, no Ugāles – ļoti sportiska ciema. No turienes nākusi vesela bobslejistu plejāde, Latvijas rekordists vieglatlētikā Bojārs un daudzi citi. Toreiz jau citas alternatīvas nebija kā vien treniņi vieglatlētikā pie Daiņa Lodiņa. Tikai sākot mācīties desmitajā klasē, apzinīgi un regulāri sāku trenēties. Nu pagājuši 17 gadi.

Ja būtu iespējams laiku pagriezt atpakaļ, vai izvēlētos šo pašu ceļu?

Esmu par to domājis. Pirms gadiem desmit teiktu, ka jā. Tagad? Pat nezinu! Redzu, kas notiek lielajā sportā, ir godīga un ir nego-

dīga cīņa. Esmu runājis ar dažādu valstu sportistiem, zinu, ka visi neesam vienādās pozīcijās. Taču, no otras puses, esmu priecīgs, ka varu darīt to, kas man patīk. Man paveicies, ka mana profesija ir mans hobijs. Esmu beidzis arī divgadīgos trenera kursus.

Kādi ir tavi tālākie mērķi?

Tādu ilgtermiņa mērķu man nav. Mērķis bija Londona. Ja ir kāds tuvāks, domāju par to, bet, kad tas sasniegts, tad raugos uz nākamo. Tagad ir apdomu periods, bet, protams, lai sevi uzturētu formā, skrīenu. Gatavojoties Londonai, ieguldīts darbs, tagad man tie kilometri kaut kur jārealizē, tāpēc skrīšu Piltenē, vēl arī dažādos rudens skrējienos.

„Šis brīdis nav optimistisks; ir pesimisms, no kura cenšos tikt vaļā.”

Kā Latvijas vieglatlētikas rezultāti izskatās uz pasaules fona?

Varu runāt par skriešanu. Izņemot Prokopčukas rezultātus, pārējie ir ļoti tālu, stipri aiz vidējā līmeņa. Tas tādēļ, ka sistēma valstī nestrādā. Pēc vidusskolas jauniešiem dodas studēt. Vairums, lai iztiktu, strādā. Sports paliek otrajā plānā. Citās valstīs augstskolas palīdz. Mums pretimnākšana – nulle. Saskarsmē pret jauniešiem pasniedzēji arī it kā raugās no augšas. Pats pirms trīs gadiem beidzu trenera kursus. Pirmo reizi dzīvē izjutu, ko nozīmē, ka zina, kas esmu, mainījās tonis, attieksme, runājam kā līdzīgs ar līdzīgu.

Vai vari sevi iedomāties kā treneri?

Pāris cilvēkiem palīdzu ar treniņa plānu. Iespējams, ka varētu trenēt skrējējus, bet tāds, kuri tiešām tajā būtu ieinteresēti.

**Inta Jansone
Valērija Žolneroviča
arhīva foto**

JAUNIEŠU DIENA

Ghetto Games un DJ Ziggy Kuldīgā

26. augustā ar plašu programmu norisināsies pasākums **Kuldīgas jauniešu diena 2017.**

Jaunieši vecumā no 13 līdz 25 gadiem dienas pirmajā daļā no 12.00 aicināti doties uz Jauniešu māju Jelgavas ielā 26, kur meistarklasi vadīs didžejs Ziggy, būs arī grafiti darbnīca kopā ar mākslinieku Renāru Cauni, kā arī tikšanās ar kolorīto dziedātāju Agnesi Rakovsku. Aktivitātes sarīpējuši arī paši Kuldīgas jaunieši, piemēram, sagatavojusi īpašu fotostūri, bet, apmeklējot *Escape Room*, ikviens varēs noteikt savu

baiļu līmeni u.tml.

No 16.00 Pilsētas laukumā notiks *Ghetto Basket* – Latvijas 3x3 basketbola čempionāta pēdējais posms, kurā būs cīņa ne vien par valsts čempionu titulu un medaļām, bet vīriešu grupā tiks uzziņātas astoņas labākās komandas, kuras saņems ceļazīmi, lai 31. augustā *Ghetto Basket* finālturnīrā pretendētu uz superbalvu – Andra Biedriņa dāvēto braucienu uz Nacionālās Basketbola asociācijas jaunās sezonas spēli Ņujorkā.

Kuldīgas jauniešu diena notiks otro reizi, pērn bija sacensības ekstrēmajos sporta veidos.

SPĒKAVĪRI

Piektajā posmā triumfs Šleckum

Par *Betsafe* Latvijas spēkavīru čempionāta 5. posma uzvarētāju Ventspilī šosezon pirmo reizi kļuva Kuldīgas komandas pārstāvis Jānis Šleckus.

Otrais palika Didzis Zariņš, bet trešais labākais bija lietuvietis Sauļus Brusokas. Ceturtais šoreiz Oskars Martužāns, bet piektais – Edgars Andersons, abi arī Kuldīgas komandas pārstāvji.

Sacensības sākās ar *Latvijas Naftas* autocisternas vilkšanu. Lieliski sevi parādīja D.Zariņš, veicot vingrinājumu 23,75 sekundēs, otrais labākais bija J.Šleckus

(24,50), trešais O.Martužāns (24,96).

Otrajā vingrinājumā bija *Husqvarnas* pietupieni ar raideri, labākais izrādījās lietuvietis S.Brusokas, paceļot to piecpadsmit reizes un sasniedzot jaunu rekordu šajā disciplīnā. Darba drošības centra plecu spēka kombinācijā, kurā atlētiem bija jāpievar pieci dažādi svāri, pirmais atkal lietuvietis, viņš visus vingrinājumus paveica 56,48 sekundēs. Otrais D.Zariņš (64,56), bet trešais J.Šleckus (89,45). *Ferratum Bank* seifa celšanā savu spēkus un spūtu demonstrēja J.Šleckus

un D.Zariņš, dalot pirmo un otro vietu ar 12 reizēm. Šajā disciplīnā trešajā vietā ar 11 reizēm palika E.Andersons. Pirmspēdējā vingrinājumā *RERE grupa* un *Labietis* stafetē kārtējā uzvara J.Šleckum, kurš to pieveica 37,31 sekundē. Komandas biedram mazliet zaudēja gan E.Andersons (39,28), gan O.Martužāns (41,75).

Pēdējā pārbaudījumā, paceļot visus sešus akmeņus, nepārspēts palika D.Zariņš (66,46 sekundes), otrais ar pieciem akmeņiem J.Šleckus, bet trešais ar četriem – O.Martužāns.

Inta Jansone

PĀRDOD

Steidzami – labu **APBŪVES GABALU** klusā ģimeņu māju rajonā Kuldīgā, Atpūtas ielā 7 (Putnudārzā), platība 1683 m², 9 500 EUR, pārdod īpašnieks. Tālr. 26464576.

MĀJU Kuldīgā, Ķeļu ielā. Cena 89 000 EUR. Tālr. 29466231.

MĀJU ar dārzu Kurmāles pag., tuvu Kuldīgai. Tālr. 29956995.

Graudu **KOMBAINUS**, sējmašīnas, arklus, kultivatorus. Tālr. 29752090.

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, **DARBA APĢĒRBI**, apavi, **APJOMĪGI** vīriešu krekli, bikses, veļa, sievietes jakas, kleitas, bikses, apavi.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu veidu žalūzijas, bidāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

LI sēklojamu **TELI**. Tālr. 28793593.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku vai skujkoku **MALKU** ar piegādi, 25 eiro/krāmētā sterā. Tālr. 24957247.

Bērza kurbuļa **MALKU** ar piegādi. Tālr. 29782600.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto

lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS**. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 26142514, 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s *Purvmaļi* iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS** dzīvsvārā/kautsvārā. Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu, elektroniskie svāri. Tālr. 29258394.

Divistabu vai trīsistabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā (2. vai 3. stāvs) ar balkonu. Tālr. 25879123.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20278671.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par ļoti labu samaksu nopirks meža īpašumu vai arī augošus kokus jūsu īpašumā. Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsma skices, robežstīgu un kupicu atjaunošanu. Uzņēmuma mežzinis sniegs jums profesionālas konsultācijas par nepieciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām jūsu īpašumā **BEZ MAKSAS**. Garantējam gan profesionālu un godīgu attieksmi, gan ļoti labu samaksu. Tālr. 26129919, 28368838, info@lmu.lv.

ATĀLUS pļaušanai. Tālr. 29179992.

RAGUS. Tālr. 22048516.

DAŽĀDI

Siltinām mājas ar **EKOVAŅI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

NEPĀRDOD, bet izstrādā! Profesionāla mežizstrādes konsultācija, www.proto.lv, tālr. 26125312.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

VAJADŽĪGI

Paplašinoties darbībai, SIA *Otaņķu Dzirnāvnīks* (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Tālr. 29185566.

I/k *Mārcis Martinovs* (41202018973) – **ZĀĢĒTĀJI**. Labas cirsma, samaksa reizi nedēļā. Tālr. 26533305.

Kokapstrādes uzņēmums SIA *LatlgMa* (40003622132) aicina darbā **DARBU VADĪTĀJUS** (meistaros). Konkurētspējīgs atalgojums. Gaidīsim jūsu CV. Tālr. 26306343.

LPKS **ZELTA TEĻŠ**

iepērk **LIELLOPUS** un **JAUNLOPUS**.

Augstas cenas. Samaksa tūlītēja vai ar pārskaitījumu. Tālr. 26114519.

Vilgāles pamatskola (4112901193) aicina darbā

SĒTNIEKU

uz nepilnu darba laiku. CV sūtīt e-pastā: vilgalesk@kuldiga.lv, tālr. 27710847, 26540036.

LĪDZJŪTĪBAS

*Gan zināju tās dieniņas,
Kad bij' ieti darbiņā.
To dieniņu nezināju,
Kad būs iet aizsaulē.*

/T.dz./

Alsungas novada pašvaldība izsaka līdztību **NORMUNDA BALĒVIČA** ģimenei un tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Tēt, miris esot tu...

*Tam ticēt grūti,
Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs skan.*

/V.Rūja./

Izsakām tev, Pēteri, mūsu visdziļāko līdztību un domās esam kopā ar tevi un tavu ģimeni.

Klasesbiedri un audzinātāja
Ēdoles pamatskola

*Ir tumsa nodzēsusi silto liesmu,
Vēl grūti aptvert to, cik zudums liels.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdztību Sarmītei un bērniem, no tuva cilvēka atvadoties.
Anita, Inīta, Everīta ar ģimenēm

*Noriet saule vakarā
Sudrabiņu sijādama,
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

/T.dz./

Visdziļākā līdztība meitai Intai un pārējiem tuviniekiem, **VELTAI JANSONEĪ** mūžībā aizejot.

Benita

*Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc tevis sauks.*

/J.Silazars./

Izsaku dziļu līdztību Marijai, Džeraldam, Inai, Emīlam ar ģimeni un pārējiem piederīgajiem, **NORMUNDU GRAUBI** pāragri mūžībā pavadot.

Aija

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālr. 63324881.

MĀJDZĪVNIEMIEM

Arī suņi var saslimt

Nereti tiek uzskatīts, ka sunim piesūkusies ērce tāds sīkums vien ir un var pat pagaidīt, kamēr pati izkritīs. Taču tā nav! Mainoties gan klimatiskajiem apstākļiem, gan sabiedrības paradumiem, arī Latvijā populāras kļūst tādas slimības, kuras iepriekš nebija šeit novērojamas, atzīst Latvijas Kinoloģiskās federācijas prezidente Vija Klučnice.

SIMPTOMI

Populārākās pazīmes, kas var liecināt, ka suns ir sasirdzis ar **babeziozi**:

- dzīvnieks ātrāk nogurst un ikdienas slodzē vairāk elso (it kā trūktu elpas);
- samazinās apēfte;
- var būt paaugstināta temperatūra, drudzis;
- gļotādas kļūst bālas vai iedzeltenas.

Brīdī, kad mainās urīna krāsa – tā kļūvusi tumša –, slimība jau attīstījusies nopietnā stadijā.

Par **Laima slimību** signalizē:

- pēkšņa, ar traumu ne-saistīta klibošana un locītavu pietūkums;

- trīcēšana un paralīze;
- iespējama arī redzes pasliktināšanās, koordinācijas zudums.

Novērojot jebkuru no šīm pazīmēm, nekavējoties jādodas pie veterinārārsta.

Babeziozi parasti pamana novēlotā stadijā, tāpēc tās ārstēšana var būt liels izaicinājums: sliktākajā gadījumā, līdzēt var tikai asins pārliešana un uzturošā terapija. Laikus konstatēta Laima slimība ar labiem rezultātiem ārstējama ar antibiotikām. Tomēr, ja to atklāj par vēlu, arī šī slimība sunim var būt letāla.

KĀ PASARGĀT?

Būtiski lietot līdzekļus ērcu

atbaidīšanai: pilienus, aerosolus, siksniņas, arī tabletes. Sunim ir iespējamas arī alerģiskas reakcijas uz šiem medikamentiem. Ikvienam saimniekam būtu jāzina sava suņa precīzs svārs un atbilstoši svārs kategorijai jāiegādājas izvēlētais līdzeklis. Izvēloties piemērotāko, jāizvērtē dzīviesstils: kur dzīvojat, kur ejat pastaigāties, vai suns bieži tiek mazgāts, vai peld, kāda ir ērcu izplatība konkrētajā reģionā. Tāpat būtisks ir apmatojuma garums un struktūra (īpaši pavilnas biežums).

KĀ PAREIZI IZRAUT ĒRCI

Pamanot, ka sunim piesūkusies ērce, tā nekavējoties jāiz-

rauj. Nogaidot, kamēr tā kļūst lielāka vai pat izkritīs, pieaug inficēšanās risks. Turklāt sunim var rasties alerģija: ērces piesūksšanās vieta kļūst apsārtusi, karsta un niez, dzīvnieks to sāk plēst un laižīt, radot plašāku iekaisumu.

Ļoti ērti ērce izraujama ar īpašu zooveikalos un veterinārārijās aptiekās iegādājamo pinceti. Būtiski ērci pārlietu nesaspīst un nesmērēt ar eļļu. Tas ērci var izraisīt vemšanu, un suns var tikt inficēts ar slimību, ja tas vēl nav izdarīts. Pēc tam ērci vajadzētu iznīcināt. Ja nav pārliecības par savu spēju izraut ērci, to var uzticēt veterinārārstam.

INTERESANTI

Kā humors padara pievilcīgāku

Pētījums par humora izjūtu korelāciju ar pievilcīgumu pretējā dzimuma acīs liecina: jo cilvēks vairāk joko, jo tas padara to pievilcīgāku, kas savukārt palielina iespēju pretējā dzimuma pārstāvi ieinteresēt romantiski. Pētījumā piedalījās 50 studenti un 50 studentes, kuri devās uz ātrajiem randiņiem (pieci līdz desmit randiņi, kas ilga četras minūtes). Lai novērtētu katra cilvēka fizisko pievilcību, pirms pētījuma dalībnieki tika lūgti novērtēt fotoattēlus. Jaunieši iepriekš nebija pazīstami, tāpēc nevarēja pieņemt spriedumus par viņu personību vai humora izjūtu. Pēc katra randiņa studenti atbildēja uz dažiem jautājumiem par tikšanos, tostarp par to, cik pievilcīga un smieklīga likās otra persona. Pētījuma autors, psihologs Daniels Doerksens no Kanādas skaidro, ka, analizējot datus, humors palielinājis vīriešu pievilcību sievietes acīs, bet vīriešiem humors sievietes pievilcībā nav primārais.

VĀRDA DIENAS

No 21. līdz 27. augustam
 21. Janīna (3361), Linda (7781)
 22. Everts (271), Rudīte (1516)
 23. Ralfs (3595), Valgudis (1), Vitālijs (7892)
 24. Bērtulis (5), Boļeslavs (150)
 25. Ivonna (315), Ludis (154), Ludvigs (229), Patrīcija (1694), Patriks (969)
 26. Bronislava (969), Bronislavs (420), Natālija (8770), Tālija (4)
 27. Alens (518), Jorens (204), Žanis (716)
 Populārākie: Natālija un Vitālijs.

LAIKA ZIŅAS

<p>ŠODIEN, 21. AUGUSTĀ Dienas garums – 14 st. 46 min. Saule lec 6.03, riet 20.49.</p> <p>Naktī +13°...+15°</p> <p>☾ 3 m/s</p> <p>Dienā +15°...+17°</p> <p>☀ 0-3 m/s</p>	<p>RĪT, 22. AUGUSTĀ Dienas garums – 14 st. 41 min. Saule lec 6.05, riet 20.46.</p> <p>Naktī +11°...+14°</p> <p>☾ 1-2 m/s</p> <p>Dienā +15°...+19°</p> <p>☀ 2-3 m/s</p>
--	---

FLORBOLS

Vērtīga pieredze Čehijā

Starptautiskajā florbola turnīrā *Czech Open* līdz 1/16 finālam aizcīnījās Kuldīgas komanda, šī spēle bija ļoti spraiga, pretinieku – slovāku vienības *Bučis Team* – pārākums atzīts vien pēdējās metienu sērijā.

Starptautiskā florbola turnīrā Čehijā komandai *Kuldīga* izdevās veiksmīgs starts. Pirmajā rindā no kreisās: Madars Kerijs, Zigmārs Stepanovs, Ivo Solomahins, otrajā no kreisās: Rūdolfs Ķīvītis, Kristaps Rozenbergs, Inguss Gailis, Roberts Bambāns, Matīss Krēze, Elans Vēvers, Emils Čalkovs, Kristis Bergmanis, Niklāvs Ērcītis, Edmunds Alksniņš, Toms Grinkevičs, Arvis Feldmanis.

Kuldīdznieki paši pieteicās šim pasaulē populārākajam un florbolistu vidū zināmākajam turnīram. Piedalījās ap 200 komandu, kuras sacentās vairākās grupās: elites, *Pro* un *Open*. „Mēs šogad spēlējām *Open* grupā,” *Kurzemniekam* stāsta treneris un spēlētājs Ivo Solomahins. „Lai sagatavotos turnīram, mēnesi trenējāmies piecas reizes nedēļā, jo zinājām, ka Čehijā spēļu grafiks būs intensīvs.”

Tīrais spēles laiks bijis divreiz pa 15 minūtēm. Kuldīdznieku grupā startēja 128 vienības, kas pēc izlozes bija noteiktas 32 apakšgrupās. „Kopā ar trīs čehu komandām iekļuvām B01 grupā,” saka I.Solomahins. Pirmajā grupas spēlē pretiniekos *Traverza Mukarov*. *Kuldīga* ar 2:3 piekāpās šai vienībai, divus vārtus kuldīdzniekiem guva I.Solomahins. Otrajā spēlē turnīra pirmajā dienā *Kuldīga* nospēlēja neizšķirti 0:0 ar *FBS VIA Plzen*. „Nākamajā dienā bija trešā spēle pret mūsu grupas līderiem *FbK Tabor*. Lai grupā pretendētu uz otro vietu, mums šī spēle bija jāuzvar. Bija

ļoti labs komandas darbs, un grupas līderus pārspējām ar 3:2.” *Kuldīgai* divus vārtus atkal guva I.Solomahins, vienus – Toms Grinkevičs. No grupas *Kuldīga* izkļuva kā otrā labākā komanda, un tas garantēja vietu 1/64 finālā. Šajā duelī pretiniekos bija Slovākijas vienība *Trenčín*, kuru mūsu florbolisti apspēlēja ar rezultātu 2:1 (pa vieniem vārtiem guva Rūdolfs Ķīvītis un Niklāvs Ērcītis). „1/32 finālā mums pretī nāca jau krietni spēcīgāka Čehijas komanda *Prague Tigers*. Spēle parādīja, ka ar disciplinētu un mērķtiecīgu komandas darbu varam uzvarēt, rezultāts 2:0 mūsu labā.” Rezultatīvi šajā mačā bija Kristis Bergmanis un N.Ērcītis. Nākamais solis – 1/16 fināls, kur *Kuldīgai* pretī čehu vienība *Bučis Team*. Spēli mūsu sportisti iesākuši piesardzīgi un drīz vien nonākuši iedzinējos (0:1), taču dažas minūtes pirms tās beigām rezultātu izdevās izlīdzināt – 1:1. Pēdējās metienos *Kuldīga* zaudēja un no tālākas cīņas izstājās.

„Ar paveikto esam apmierināti, pozitīvi uzlādēti,” saka I.Solomahins. „No Latvijas turnīrā startēja četras komandas, trīs – *Open* grupā, viena – *Pro* grupā. Ir prieks, ka *Open* grupā no Latvijas vienībām mums izdevās tikt vistālāk. Priecē komandas saliedētība, spēlētāji ir auguši. Ļoti patika jauno čaļu spēle un attieksme pret katru nospēlēto sekundi laukumā. Esam gatavi jaunajai 1. līgas sezonai, cīnīties par katru metru laukumā un uzvarēt.” I.Solomahins saka paldies komandai, arī šoferiem Jānim Mežiniekam un Gintam Maslabojamam un līdzjutējiem. Jaunajā sezonā 1. līgā startēs 15 komandas, tās tiks sadalītas divās grupās. „Komanda būs iepriekšējā sastāvā, taču to papildinās vēl divi spēlētāji. Viena spēlētāja uzvārds ir zināms visai pasaules florbola sabiedrībai, bet tas, lai paliek pārsteigums sezonas sākumam,” noslēpumains ir I.Solomahins.

Inta Jansone
 Ivo Solomahina arhīva foto

DĀRZKOPĪBA

Skaistums sētā

Kuldīdznieku, pensionāru Mirdzas un Aivara Roķu pagalmā izaugusi eņģeļtaure ar vairāk nekā 50 rozā ziediem. „Gribējām parādīt arī citiem šo skaistumu,” teic Mirdza.

Kuldīdznieki Aivars un Mirdza Roķi priecājas, ka izaudzējuši tik lielu un skaistu ziedu, jo to izaudzēt un saglabāt ir ļoti grūti.

Eņģeļtaurei nepieciešams mitrums un vēsums.

Mirdza un Aivars stāsta, ka šo puķi nav viegli ne izaudzēt, ne pēc tam saglabāt nākamajai vasarai. „Eņģeļtaurei nepieciešams vēsums, tie ir ap 10 grādiem. Mums istabā puķei ir par siltu, bet pagraba nav, tāpēc turam sētā. Ja izdodas, tad tik liela eņģeļtaure izaug vienā vasarā,” atklāj Mirdza.

Aivars stāsta, ka tā nav pirmā eņģeļtaure, kuru izaudzējuši. „Pirms šīs mums bija arī balta, bet nepārziemoja, to biju vedis no Rīgas. Baltajiem ziediem ir daudz spēcīgāka smarža, to izteikti var just vakaros. Tagad mums ir ar rozā ziediem, tiem nav tik izteiktas smaržas. Stādu nopirkām *Kuldīgā*, lielveikalā. Šogad mums tiešām izdevās, ziedu ir daudz, un

pats augs kupls un liels.” Šogad eņģeļtaure pirmo reizi uzziedēja pirms Jāņiem un tagad atkal, Roķi domā, ka ziedēs vēl diezgan ilgi. Augam vajadzīgs mitrums, dienā vismaz spainis ūdens. Puķu mēslojums jālej katru nedēļu. „Jāskatās, kā pats augs jūtas, ja aizmirst apliet, tad var redzēt, jo lapas nolaistas. Ziedu var turēt arī saulē, bet tam labāk patīk ēnā,” piebilst Mirdza. Lai saglabātu ziedu nākamajam gadam, var nogriezt vienu zariņu un to glabāt visu ziemu ūdenī. Savukārt sakne ziemā jātur vēsumā un pa retam jāaplaista, lai neizkalst.

Lāsma Reimane
 teksts un foto